

CAMPINIA

driemaandelijke uitgave van het
Streekarchief
Regio Eindhoven

28e jaargang, nr. 111

oktober 1998

Redactie-adres: Streekarchief Regio Eindhoven
Rayondepot Oirschot
Postbus 144, 5688 ZJ Oirschot

Redactie en informatie: H. Mijland en J. Suijkerbuijk
telefoon 0499 - 575245

Abonnementen, losse nummers:

In 1998 bedraagt de abonnementsprijs f 25,-- per jaar, inclusief verzendkosten en administratie.

Deze kosten zijn te voldoen, ná ontvangst van de acceptgiro, op postbanknummer 47.16.46 ten name van Streekarchief Regio Eindhoven te Eindhoven, onder vermelding van "Campinia".

De prijs van losse nummers van de lopende jaargang bedraagt J' 6,25.

Ook nummers van voorgaande jaargangen zijn bij de redactie te bestellen tegen een daarvoor geldende vergoeding.

Indien opzegging van het abonnement niet schriftelijk is medegedeeld vóór 1 december van de lopende jaargang, wordt het abonnement automatisch verlengd.

Copyright: Streekarchief Regio Eindhoven
Overname van artikelen of gedeelten daaruit dient U schriftelijk aan te vragen bij -de redactie.

Lay-out en drukwerk:
Maras Drukkerij, Oostelbeers.

ISSN 0166-6959

Omslag: gedeelte uit de kaart Ducatus Brabantiae
van Jacob van Deventer, uit 1558.

INHOUD

I.	De oudste geschiedenis van Meerveldhoven door J. Lijten	156
II.	Peter Wouter Goossens, secretaris van Ocrle en zijn familie door J. Stalpers	169
III.	Borg zijn: een last door H. van Helmont	172
IV.	Kempische curiosa 43 Het hoogaltaar van de Oirschotse Sint-Petruskerk door J. Lijten	175
V.	Genealogie Van Ginhoven door A. Neggens	178

I. DE OUDSTE GESCHIEDENIS VAN MEERVELDHOVEN

door J. Lijten

Eigenlijk is deze titel misleidend, immers de naam Meerveldhoven is vrij recent. In de tijd van de oudste geschiedenis was de naam Mirfelt, Merefelt in diverse schrijfwijzen. De naam Meerveldhoven is daaruit gegroeid vermoedelijk naar analogie van de naam Veldhoven, die evenmin erg oud is, want de oorspronkelijke naam van deze plaats was Zonderwijk.

Aan de noordwest zijde van Meerveldhoven is nog een toponiem 'de Meren'. In dat gebied hebben meerdere vennen gelegen. Dit moerassige gebied is mogelijk de verklaring voor de naam Merefelt, verkort tot Mirfelt.

In 1803 schreef dominee Steph. Hanewinkel over Meerveldhoven: 'Er staat een kleine kapel met een spits torentjen, welke voor de oudste of moederkerk van Kempenland wordt gehouden'. Uit het vervolg van zijn verhaal blijkt, dat hij de Mariakerk bedoelt. De Rooyse koster A.C. Broek, die veel van hem overnam, laat duidelijk uitkomen, dat niet dit kerkje maar de oorspronkelijke parochiekerk deze 'oudste of moederkerk' zou moeten zijn." Deze bewering zal teruggaan op een volksoverlevering, waarin een zekere kern van waarheid ligt, omdat Meerveldhoven zeker een van de oudste kerken van Kempenland heeft gehad, maar dan wel na de drie oerkerken van Oirschot, Hilvarenbeek en Sint-Oedenrode. Enige aanwijzing, dat Meerveldhoven als 'moederkerk' betiteld zou kunnen worden, is er niet. Het is altijd een kleine en onbelangrijke plaats geweest.

Om enig idee te krijgen omtrent het ontstaan van een parochie als Meerveldhoven willen we eerst een korte schets geven van het ontstaan van het christendom en de ontwikkeling van de kerkelijke organisatie in onze omgeving?

De eerste eeuwen van het christendom in de Kempen

Het christendom verspreidde zich in de eerste eeuwen hoofdzakelijk binnen het toenmalige Romeinse rijk, dat toen het grootste deel van Europa, het zuidwestelijk deel van Azië en het noordelijk deel van Afrika omvatte. De organisatievorm van de kerk heeft daar de organisatievorm van dat Romeinse rijk gevolgd. De onderste laag van deze Romeinse organisatievorm - en daar hebben we in feite mee te maken - was de 'civitas' of het stadsgewest, zijnde een stad met het omliggende platteland. De uitgestrektheid en het inwoneraantal van zo'n civitas kon ver uiteenlopen. In Italië, wat veel dichter bevolkt was, waren veel van deze stadsgewesten. In onze dunbevolkte omgeving waren de stadsgewesten zeer uitgebreid. Zo behoorden practisch heel Noord-Brabant, Nederlands en Belgisch Limburg en het noordelijk gedeelte van de Ardennen tot het stadsgewest Tongeren.

De kerkelijke Organisatie volgde deze indeling, zodat in de vierde eeuw Servatius bisschop was van Tongeren, vanwaaruit hij met een groep priesters en lagere geestelijken heel het stadsgewest (bisdom) verzorgde. Voor uitgestrekte stadsgewesten werd deze opzet spoedig ontoereikend. In het zuiden van Gallië (Frankrijk) werden reeds in de derde eeuw zielzorgeenheden buiten de bisschopsstad gevormd onder leiding van plattelandsbisschoppen, wij zouden zeggen territoriale hulphis-

schoppen? Van Martinus bisschop van Tours (+ 397) is bekend, dat hij zes van deze zielzorgeenheden (oerparochies) stichtte in de 'vici' (bewonings- en bestuurscentra) buiten Tours? Zo zullen in onze omgeving dergelijke zielzorgeenheden, vermoedelijk in de vijfde eeuw, gesticht zijn in de oude bewoningscentra: Oirschot, Sint-Oedenrode (oude naam Eerschot) en Hilvarenbeek (oude naam Westerwijk), die vandaaruit een uitgestrekt, dun bewoond, gebied verzorgden.

Tussen globaal genomen 300 en 600 heerste in noordwest Europa een vrij natte tijd met opeenvolgende vrij natte zomers en vrij natte winters. Rond 600 werd het klimaat wat droger, zodat de Austrasische Franken (uit de noordelijke Ardennen) zich als kolonisten gingen vestigen op lager gelegen gronden, die voordien bijna onbewoonbaar waren." Deze Austrasische Franken doorkruisten spoedig het Romeinse organisatiepatroon van de kerk, doordat de grondheren op hun bezittingen eigenkerken bouwden en daar een eigenpriester aanstelden.

De oudste geschiedenis van de parochie Meerveldhoven past naadloos in deze context.

De oudste gegevens

Vóór de aartsdiakonale registers, die ons vanaf ca. 1400 enige, zij het summiere, inlichtingen geven, beschikken we slechts over enkele gegevens aangaande Meerveldhoven, waaruit we de geschiedenis van ca. 600 tot ca. 1400 moeten reconstrueren.

Het zijn de volgende: de archeologische opgravingen van de Merovingisch-Karolingische begraafplaats en van de oude parochiekerk aan de Polkestraat, de aantekeningen in het register van de abdij Lorsch betreffende de schenking door Gullint ca. 775 en het accoord met Alfger in 815 en een afschrift in het cartularium van de kerk van Sint Lambert te Luik van een oorkonde van 1306. We zullen deze gegevens achtereenvolgens uitpuren.

1. *Het Merovingische grafveld.*

Dit grafveld nabij Cobbeek is in de jaren 1955 (begin) en 1976 opgegraven. De conclusie is, dat daar van v66r 600 tot kort na 700, drie à vier generaties lang, een kleine gemeenschap van hoogstens 18 personen van Austrasisch-Frankische kolonisten haar doden heeft begraven.⁶ Er zijn in totaal 54 begravingen en 9 crematies gevonden. Hoe de archeologen er echter toe komen, om deze gemeenschap heidens te noemen, is totaal onbegrijpelijk? De Franken hadden voor de tijd van Clovis al geruime tijd kennis gemaakt met het christendom. De doop van Clovis in 500, toen koning van heel het Frankische rijk, had tot gevolg, dat dit rijk zich van toen af als christelijk beschouwde. Dat honderd jaar later een Frankische groep kolonisten nog in zijn geheel heidens zou zijn geweest, is al onaannemelijk, maar hoe de archeologen dan het verschil in begraving en crematie kunnen verklaren, is onbegrijpelijk. Zij stappen er dan ook maar simpel overheen.

Wanneer we de gegevens logisch in de historische context beschouwen, moeten we concluderen, dat de kleine gemeenschap van Austrasisch-Frankische kolonisten, die zich rond 600 te Cobbeek vestigde, in meerderheid christen was. Enkele leden van de groep hadden echter de overstap naar het christendom niet kunnen zetten en werden dan ook op de voorchristelijke wijze gecremeerd.

De 25 mancipia, die hierna genoemd worden, zullen niet alleen hij de gronden van Kerkoerle gehoord hebben maar hij alle bezittingen tesamen.

Wanneer we 10 mudzaad akkerland en 72 hoeve ongeveer gelijk stellen, heeft Alfger dus 7 hoeven overgedragen. Dat deze bewerkt werden door in totaal 25 lijfeigenen, ligt geheel in de lijn. De termen 'et prata' en 'cum gratis' hebben we weergegeven met 'weide' in de betekenis van weiderecht op de gemene gronden. Met de varkens in het bos is bedoeld het recht om genoemd aantal varkens in de bossen te houden, waar ze zich in de herfst konden voeden met de eikels.

Tegenover deze schenking bedingt Alfger, dat de abdijs hem voor de duur van zijn leven ter beschikking stelt:

1. te Meerveldhoven 1 kerk 2 hoeven, die bij de kerk horen, plus 11 hoeven
2. te Neerpelt 1 herehoeve + 5 afhankelijke hoeven

De 66 mancipia of lijfeigenen, die hierna genoemd worden, zullen weer de bewerkers zijn van de in totaal 19 hoeven, waarvan hij het gebruiksrecht krijgt. Gemiddeld komt men dus aan ongeveer 31/2 mancipia per hoeve.

Aan het slot van het contract wordt ten overvloede opgemerkt, dat na de dood van Alfger 'beide bezittingen (Meerveldhoven en Neerpelt) naar de abdijs zullen terugkeren'.

Om dit contract goed te kunnen begrijpen, moeten we ons het volgende realiseren. De Austrasisch-Frankische kolonisten, die zich vanaf ca. 600 in het tegenwoordige Noord-Brabant vestigden, hebben zich successievelijk, met het beter bebouwbaar worden van lager gelegen gronden, ook meer noordwaarts gevestigd. Zij zijn de voorgangers geweest van de landadel in onze streken en trouwden voornamelijk onder elkaar, waardoor ze hij erfdelingen dikwijls verspreide bezittingen kregen. Zoals in Meerveldhoven hebben zij soms kerken gesticht, waardoor het oude zielzorgpatroon van uitgestrekte parochies, die vanuit één centraal punt bediend werden, doorbroken werd. Zij zullen dikwijls een van hun lijfeigenen als pastoor hebben aangesteld, om tegen een uiterst geringe vergoeding de eigenkerk te bedienen.

Uit de context van dit accoord kunnen we opmaken, dat Alfger stamt uit een van deze kolonistenfamilies, die haar bezittingen vooral had noordelijk van het tegenwoordige 's-Hertogenbosch, maar waarschijnlijk ook geliëerd was aan de kolonistenfamilie van Gullint. Omdat Alfger priester was, werd hem bij de erfdeling van de familie de kerk van Empel toegedeeld met verspreide bezittingen van 7 hoeven, wat hem geen riant bestaan kon opleveren. Daarom koos hij voor het voorliggende accoord met de abdijs Lorsch, waardoor hij pastoor werd in Meerveldhoven en levenslang de inkomsten kreeg van 19 hoeven, zodat hij vermoedelijk een redelijk inkomen had.

Van de 13 hoeven in Meerveldhoven, die door Gullint aan Lorsch waren 'geschenken', had de abdijs de inkomsten van 2 hoeven blijkbaar aan de kerk toegewezen. Het zal de bedoeling geweest zijn, dat de bewoners van de 7 hoeven onder Neerpelt ook in Meerveldhoven zouden kerken. Voor onze ideeën lijkt de afstand van 20 km, die te voet moest worden afgelegd, enorm, maar we moeten dan bedenken, dat bijvoorbeeld in Oirschot nog tot 1437 de inwoners van de Vleut ook 10 km van de kerk woonden.

4. De regeling van 1306

Op deze door Camps in het oorkondenboek gemiste regeling is de aandacht gevestigd door A. v. Run.¹¹ Het kapittel van de Luikse Sint-Lambertus-kathedraal als bezitter van de parochie Meerveldhoven treft daar een regeling aangaande het functioneren van de pastoor en diens inkomen.¹²

Een kritische bestudering van de tekst doet het sterke vermoeden rijzen, dat de parochie in 1306 nog niet zo lang in het bezit was van het kapittel. Bij de gebruikelijke inleiding over de gefundeerde klachten omtrent de pastoor, die het kapittel bereikt hebben, wordt immers geconstateerd, dat er in vroeger tijden een misstand bestaan heeft (consuetum fuit retroactis tempogibus) en dat deze per vergissing tot nog toe is gepracticeerd gebleven (et hactenus observatum per errorem).

De 'vroegere tijden' zullen slaan op de tijd, dat Meerveldhoven nog in andere handen was; dat het misbruik na de overgang aan het kapittel tot dan toe was blijven voortbestaan, beschouwt het kapittel blijkbaar als iets, wat al eerder gecorrigeerd had moeten worden.

Of 'de vroegere tijden' slaan op de tijd, dat de abdijs Lorsch eigenaar was, of dat er in de tussentijd nog een andere eigenaar is geweest, zullen we vermoedelijk niet op kunnen lossen. De misstand was, dat de benoemde pastoor zich van jaar tot jaar door willekeurige priester liet vervangen en zich inkomsten toeëigende, die aan de bezitter toekwamen. Deze gewoonte was tegen de redelijkheid en tegen de kerkelijke voorschriften, omdat met name parochiekerken een vaste, blijvende priester dienen te hebben.

Het kapittel bepaalt daarom, dat de parochie Meerveldhoven in de toekomst een blijvende priester zal hebben en stelt als diens inkomen vast: de helft van de grote tiende en de hele kleine en novale tienden en het verval, dat hem als pastoor door de parochianen gegeven wordt. Uit deze inkomsten moet de pastoor de verplichte bijdragen aan het bisdom en aan de aartsdiaken voldoen.

Het is niet duidelijk, of het kapittel wil urgeren, dat de benoemde pastoor zelf zijn functie moet vervullen, of dat hij zich enkel door een vaste, blijvende priester mag laten vervangen. In feite was de benoemde pastoor na 1400 veelal afwezig en liet hij zich vervangen, zover na te gaan, wel door een vaste priester.¹³

5. De opgraving van de oude parochiekerk

De huidige parochiekerk van Meerveldhoven is gelegen op of bij de plaats, waar sinds ca. 1473¹⁴ een kapel gestaan heeft, waar Maria werd vereerd onder de titel O.L.Vrouw ter Eyck. Het beeldje, dat middelpunt is van deze verering is van ca. 1400. De volksoverlevering, dat het beeldje gevonden zou zijn in 1264, stamt vermoedelijk daarvandaan, dat de jaarlijkse grote feestdag van O.L.Vrouw van Meerveldhoven werd gevierd op 2 juli, Maria Visitatie, welk feest van oosterse oorsprong" in 1263 door de Franciscanen werd overgenomen, in 1389 door paus Urbanus VI werd verbreed en door diens opvolger, paus Bonifacius IX voor de hele (westerse) kerk werd voorgeschreven en daarna een grote populariteit verkreeg.¹⁵

De parochiekerk heeft echter sinds mensenheugenis tot 1648 gestaan ter plaatse waar nu de Polkestraat is nabij het huidige Citycentrum van Veldhoven. Van 1648 tot 1795 was zij onttrokken aan de katholieke eredienst, ofschoon ze, zover na te gaan, niet door de gereformeerden is gebruikt. In 1795 kwam zij terug aan de

katholieke parochie maar was zo bouwvallig, dat zij na enkele jaren instortte, waarna de stenen werden gebruikt voor de bouw van een kapel ongeveer ter plaats, waar nu de parochiekerk is.

Betreffende de restanten van deze oude parochiekerk in de Polkestraat is een opgraving verricht: in januari tot april 1975 door een werkgroep 'Museum 't Oude slot' en in juli 1976 door de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek. Hierover is een rapport gepubliceerd in 1977.¹⁷ Dit rapport gaat niet erg diep op de zaak in en verliest zich voor een groot deel in de beschrijving van de legende rond de Mariakapel, die gelegen was hij de plaats, waar thans de parochiekerk van Meerveldhoven staat, ongeveer 500 meter van de oude parochiekerk verwijderd, en die dus niets met de archeologische opgraving in de Polkestraat te maken heeft.

De bij dit rapport afgedrukte plattegrond geeft praktisch alleen de contouren van het oude kerkgebouw.

Hoewel de archeologen zelf toegeven, dat hun onderzoek onvolledig is geweest (er werden zelfs geen coördinaten van de oude kerk berekend) en hebben voorgesteld om nog een derde onderzoek te doen, geeft de ons ter beschikking gestelde en hierbij afgedrukte plattegrond heel wat meer informatie dan in het rapport is besproken. (zie afbeelding 2)

De oude kerk is in 1808 tot en met het fundament uitgebroken, waarbij, ook volgens het rapport, en zijn, de uitbraaksleuven met baksteenpuin zijn aangevuld, zodat er behalve de contouren van het gebouw geen enkel criterium is overgebleven voor de datering van de oorspronkelijke bouw in steen.

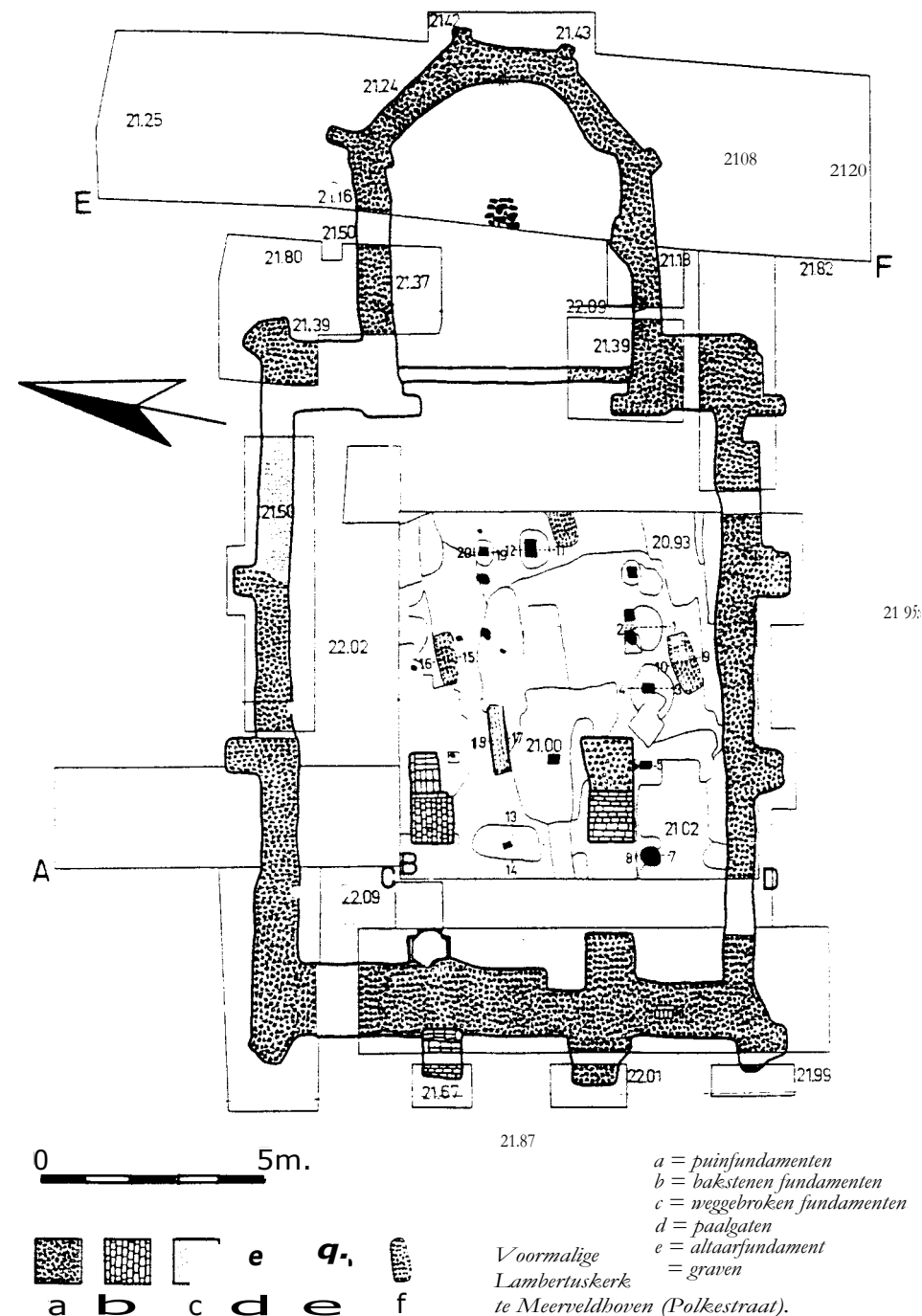
Het rapport spreekt van 'luttel paalkuilen zonder aanwijsbare samenhang binnen de fundering der kerk'. Rechts van het midden is echter een duidelijke reeks paalkuilen te zien. Ook links van het midden is een lijn van paalkuilen te onderkennen en in deze lijn ligt een graf (18,17) dat een paar paalkuilen kan hebben overgraven. Elders in het rapport is sprake van 'ontelbare tot ca. 1.60 m beneden het huidige maaiveld reikende grafvelden'. Deze zijn in de plattegrond niet ingetekend. Zij kunnen meerdere paalsporen vernietigd hebben.

De plattegrond maakt wel duidelijk, dat schip en koor enigszins scheef op elkaar aansluiten. De twee reeksen paalkuilen liggen scheef in het schip, in het verlengde van de scheve lijn van het koor.

Strijbos constateert: 'Verder zijn in de opgravingen ook paalsporen aangetroffen, die kunnen wijzen op een of meer houten kerken als mogelijke voorganger(s) van de stenen kerk!''

Terzelfder plaatse heeft Strijbos ook gewezen op het zeer uitzonderlijke, enig bekende, voorbeeld van bij opgravingen gevonden altaarfundering van natuursteen. Volgens de voorschriften van de Romeinse liturgie moest een hoofdaltaar vanaf de vaste grond niet alleen in natuursteen gefundeerd, zoals Strijbos zegt, maar geheel in natuursteen worden opgemetseld.

In navolging van het oude testament koos men daarvoor in de oudste tijd van het christendom bij voorkeur onbekapte natuursteen, zoals men deze in de natuur vond. De plattegrond geeft duidelijk aan, dat de fundcringsrestanten uit dergelijke zwerfkeien bestaan. Er is mij één dergelijk nog bestaand altaar uit de oudste tijd bekend in de kerk van Wezeren zuidwestelijk van Sint Truiden. Dat altaar is ruim twee meter breed en nauwelijks een meter diep. De pastoor vertelde mij in de jaren

vijftig, dat hij zoals zijn voorgangers de H. Mis las met het gezicht naar het volk, toen een onvoorstelbaar unicum. De plattegrond toont, dat het altaar van Meerveldhoven slechts ongeveer een meter in het vierkant was en dat de ruimte tussen altaar en achterwand 21/2 meter bedroeg. De gewone plaats voor een altaar in een kleine gothische kerk was dicht tegen de achterwand. Bovendien was zo'n altaar veel breder. Met Strijbos mogen we aannemen, dat het hier het oorspronkelijke altaar betreft.

Wanneer in oude documenten sprake is van een kerk, wordt soms de term 'altare' gebruikt." Het stenen altaar was blijvend, de houten kerken moesten dikwijls hersteld en vernieuwd worden.

De mogelijkheid van continuïteit van een of meer houten en een stenen kerk rond een zeer oud stenen altaar is hier duidelijk aanwezig.

Conclusie

Aan de hand van deze beschikbare gegevens kunnen we in grote lijnen de oudste geschiedenis van de parochie Meerveldhoven reconstrueren.

Tegen 600 vestigde zich ter hoogte van het latere Cobbeek een groepje Austrasisch-Frankische kolonisten, die in meerderheid christen waren, maar waarvan een minderheid de stap naar het christendom nog niet had kunnen zetten. Zij hoorden onder de oerparochie Oirschot, maar begroeven hun doden ter plaatse van het opgegraven grafveld. De christenen werden in liggende houding met bijgiften begraven. De nog heidens gebleven leden van de groep werden gecremeerd en in urnen bijgezet. De kolonie was eigendom van één persoon, aan wie de overigen in lijfeigenschap verbonden waren, en omvatte niet meer dan ca. 18 personen.

Kort na 700 was naast deze ook een tweede kolonie vermoedelijk ter hoogte van de latere Heskok en mogelijk nog een tussen deze twee in eigendom van één eigenaar, die in het centrum van zijn grotere gebied een houten kerkje bouwde rond een stenen altaar van zwerfkeien en een van zijn mensen tot priester liet wijden om de kerkelijke diensten te verrichten. Vermoedelijk waren toen alle leden van de kolonie christen. Van toen af werden de leden in of rond dat kerkje begraven.

Tussen 765 en 779 was de kolonie, die toen 13 hoeven omvatte, met het kerkje eigendom van een zekere Gullint, die het geheel 'schonk' aan de abdij van Lorsch. Deze abdij wees de inkomsten uit 2 van die 13 hoeven toe aan de kerk.

In 815 wist Alfger, een priester uit de bezittende klasse der Austrasisch-Frankische kolonisten, een accoord te sluiten met de abdij van Lorsch, waarin hij bedong, dat de abdij hem voor de duur van zijn leven het pastoraat van Meerveldhoven toeweest met de inkomsten uit de 13 hoeven van Meerveldhoven en de 6 hoeven van Neerpelt. Na zijn dood zou de abdij weer vrij over dat alles kunnen beschikken. Daartegenover schonk hij aan de abdij zijn bezittingen, in hoofdzaak gelegen in de omgeving van het latere 's-Hertogenbosch, bestaande uit de kerk van Empel en ongeveer 7 hoeven met 25 daaronder horende 'mancia' lijfeigenen.

De parochie Meerveldhoven omvatte toen 66 'mancia'. Het is niet duidelijk of bij deze mancipia alleen de werkzame personen of ook de nog niet werkzame kinderen zijn meegeteld.

Vermoedelijk is tot ongeveer 1300 de parochie Meerveldhoven in het bezit gebleven van de abdij Lorsch. In die tussentijd is de lijfeigenschap verdwenen en wer-

den de vroegere lijfeigenen eigenaar van de door hen bewerkte hoeven, terwijl zij daarvoor een cijns betaalden aan de vroegere eigenaar en tienden aan de parochiekerk.

Rond 1300 zal de parochie zijn overgegaan aan het kapittel van de Luikse kathedrale kerk van Sint Lambertus. Mogelijk is in die situatie Lambertus ook parochiepatroon geworden. Voor 1400 vonden we nergens een parochiepatroon vermeld. Om een einde te maken aan de misstand, dat de benoemde pastoor zich liet vervangen door van jaar tot jaar willekeuring aangewezen priesters, bepaalde het Luikse kapittel in 1306, dat de parochie bediend moest worden door een vaste priester en stelde het inkomen van de pastoor vast op de helft van de grote tiende en heel de kleine en novale tienden en de emolumenten, die de pastoor bij bepaalde gelegenheden werden gegeven. De pastoor moest daaruit de verplichte bijdragen aan het bisdom en aan de aartsdiaken betalen.

In feite blijken de pastoors na 1400 zich te hebben laten vervangen maar dan wel door een vaste priester.

Vanaf 1400 zijn meer gegevens over de parochie en de pastoors beschikbaar, zonder dat er echter een aaneensluitende geschiedenis van de parochie geschreven kan worden.

NOTEN

1. Steph. Hanewinkel, *Geschied- en Aardrijkskundige Beschrijving der Stad en Meierij van 's-Hertogenbosch*, Nijmegen 1803, blz. 406; A.C.Brock, *De stad en meierij van 's-Hertogenbosch of derzelver beschrijving*, tweede afdeling, handschrift in fotocopie uitgegeven door het streekarchief Langs Aa en Dommel, Veghel 1978, blz. 232.
2. Voor uitgebreidere documentatie zij verwezen naar J. Lijten, *Onderzoek naar het ontstaan van het christendom in Oirschot en omgeving* (beperkt uitgegeven doctoraalscriptie), Oirschot 1983.
J. Verbesselt, *Het parochiewezen in Brabant tot het einde van de dertiende eeuw 1: De wording van de parochiën*, Zoutleeuw 1950, blz. 44.
Episcopus chorè = bisschop van het platteland: Lourdaux, collegedictaat Leuven.
4. Verbesselt, *Het parochiewezen*, blz. 49.
5. D.P. Blok, *De Franken in Nederland*, Bussum 1974, blz. 19.
6. J.H.F. Bloemers, L.P. Louwe Kooijmans en 1-1. Sarfatij, *Verleden Land. Archeologische opgravingen in Nederland*, Amsterdam 1981, artikel Meerveldhoven: Kolonisten begraven hun doden, blz. 126.
7. *Bulletin van de Koninklijke Nederlandse oudheidkundige bond*, jrg. 76 (1977) (H. Halbertsma) blz. 262.
8. Dr. H.P.H. Camps, *Oorkondenboek van Noord-Brabant 1, 's-Gravenhage 1979*, nr. 11. (Zie bijlage 1)
9. Camps, *Oorkondenboek*, nr. 15. (Zie bijlage 11)
10. Ostorol vermoedelijk Oost-Oerle noordoostelijk gelegen van Zandoerle = Zuidoerle: Lijten, *Onderzoek*, blz. 57.
11. A. v. Run, *Historische gegevens over de Sint-Lainberni, 's-parochie en de Maria-kapel te Meerveldhoven*, in *Campinia* jrg. 9 - 11, met name jrg. 9 (1979), blz. 49.
12. Enkel bewaard in het cartularium van liet Luikse kapittel van Sint Lambertus, gepubliceerd door S. Bormans en E. Schoolmeesters, *Cartulaire de Féglise Saint Lambert de Liège*, dl. 3, Brussel 1898, nr. 937, blz. 69, met dank aan Dr. G. Venner van het Rijksarchief in Limburg, die mij een copie bezorgde. Daar deze uitgave slechts op wei-

nig plaatsen aanwezig is publiceren wij in de bijlagen de complete Latijnse tekst naast een uitgebreid regest. (Zie bijlage III).

13. *De oude dekenaten Cuyk, Woensel en Hilvarenbeek in de 15-de en 16-de-eeuwse registers van het aartsdiakenaat Kempenland*, ed. G. Bannenbergh, A. Frenken en H. Hens, Nijmegen 1968, dl. 1, blz. 209.
14. *De oude dekenaten* 1, blz. 209: 1473 Capella B. Marie noviter erecta.
15. *Volksmisboek en vesperale*, Affligem 1929, blz. 1232.
16. Jacob Torsy, *Die Eigenkalender des Deutschen und Niederländischen Sprachgebietes*, Siegburg 1977, blz. 90.
17. Bulletin 1977, blz. 262 - 264.
18. Herman Strijbos, *Kerken van heren en boeren, Bijdragen tot de studie van Brabants Heem* 37, 's-Hertogenbosch 1995, blz. 93.
19. Camps, *Oorkondenboek*, nr. 33 d.d. 1107.05.24: altare de Alburg, altare de Aleym, altare de Gunsula (Woensel), altare de Sunna (Son), altare de Machera; nr. 43 d.d. 1142.12.22: villam que dicitur Empla et altare eiusdem ville; nr. 62 d.d. 1161.06.09: altare de Aleym, Gunsula, Sunna et Machera.

BIJLAGEN

Bijlage I

765.07.20/779.03.07.

Aantekening in het boek der bezittingen van de abdij Lorsch (Codex Laureshamensis).

Gullint droeg over aan de abdij in het graafschap Taxandrië (Debsandara) in het dorp Martfelde: 13 hoeven met lijfeigenen en 1 kerk.

In de marge staat aangetekend, dat deze overdracht plaats vond onder abt Gundeland, die in functie was van 765.07.20 tot 779.03.07.

Publ.: Camps, *Oorkondenboek*, nr. 11.

Bijlage II

815.01.28/816.01.27.

Aantekening in het boek der bezittingen van de abdij Lorsch (Codex Laureshamensis).

In het tweede jaar van koning Lodewijk (de Vrome) droeg Alfger over (aan de abdij) in de gouw Taxandrië of Teisterbant: in het dorp Empel 1 kerk en 1 hoeve met weiderecht, in Hunsete (Hoenzadriel?) 3 hoeven, in Hedel 1/2 hoeve, in Orthen 10 mudzaad land met weiderecht en recht voor 2 varkens in het bos, in Rosmalen 1 hoeve met weiderecht en recht voor 6 varkens in het bos, in Herpen 1 hoeve met weiderecht, in Engelen 1/2 hoeve en in Ostorol (Oostoerle =

Kerkoerle?) 10 mudzaad land met weiderecht en recht voor 2 varkens in het bos, en 25 lijfeigenen, op deze voorwaarde, dat de abt hem voor de duur van zijn leven de kerk van Meerveldhoven toewijst met de 2 hoeven, die daarbij horen, en bovendien 11 hoeven met volledige dienstbaarheid en in Neerpelt 1 herehoeve en 5 diensthoeven en 66 lijfeigenen.

Na zijn dood zullen beide bezittingen aan de abdij terugkeren.

Publ.: Camps, *Oorkondenboek*, nr. 15.

Bijlage III

1306.09.28

Luik

Datum anno Domini M° CCC° sexto in vigilia beati Mychaelis archangeli.

Arnoldus van Blankenheym, proost, meester Johannes, deken, de aartsdiakens en het hele kapittel van de grote kerk van Luik oorkonden, dat hen aangaande de parochiekerk van Meerveldhoven met recht van begraven en dopen, waarvan zij het collatierecht hebben, de klacht heeft bereikt, dat daar in vroeger tijden en per vergissing ook thans nog de gewoonte heeft bestaan, dat de pastoor zich, in strijd met de kerkelijke voorschriften, van jaar tot jaar laat vervangen door priesters en zich een gedeelte van de inkomsten toeëigent.

Daarom bepaalt het kapittel, dat in de toekomst de parochie van Meerveldhoven een vaste pastoor zal hebben om de kerkelijke sacramenten te bedienen en wijst hem als vergoeding toe: de helft van de grote tiende, de hele kleine en novale tienden en de giften en het verval, die hem als pastoor gegeven worden.

Daaruit zal hij de verplichte bijdragen aan het bisdom en aan de aartsdiaken betalen.

De andere helft van de grote tiende en de cijnsen aldaar blijven inkomen van het kapittel.

Op verzoek van het kapittel wordt deze regeling goedgekeurd door bisschop Theobaldus van Luik en door de aartsdiaken van Peel- en Kempenland, 0. van Nassau.

De akte was gezegeld door de bisschop, de aartsdiaken en het kapittel.

1306.09.28

Luik

Afschrift: Cartularium van het kapittel van Sint Lambertus te Luik, nr. 489, fol. 247 (14^e eeuw).

Universis presentes litteras inspecturis Ar. de Blankenheim, Dei gratig prepositus, magister Johannes, decanus, archidiaconi totumque capitulum maioris ecclesie Lcodicnsis salutem in Domino sempiternam cum notitia veritatis.

Frequens querela fide dignorum nobis exhibita continehat, quod in ecclesia de Merfelt ad nostram collationem seu presentationem pertinente, que parochialis

fuit et est, cymiterium et baptisma babens, in qua presbiter eiusdem ecclesie teneatur et consuevit populo ipsius ville ecclesiastica conferre sacramenta, consuetum fuit retroactis temporibus et hactenus observatum per errorem, contra rationem et canonicas sanctiones, de anno in annum presbiteros poni et sibi aliqua de nostris redditibus, quos habemus ibidem, pro sustentatione sua exhiberi, cum tamen ecclesie, maxime parochiales, habere debeant presbiteros et rectores perpetuos, quibus de bonis et proventibus ecclesie competens portio est assignanda, unde sustentationem vice comode habere possint et iura episcopalia ac archidiaconalia persolvere debito modo.

Nos igitur erroribus viam precludere cupientes et quod hactenus negligenter et nimis provide actum est in premissis in melius reformare volentes, diligenti tractatu prehabito ac communi consilio omnium nostrum, statuimus et ordinamus, quod prefata ecclesia de Merfelt decetero perpetuum habeat presbiterum seu rectorem, qui populo dicti loci omnia conferat ecclesiastica sacramenta, ipsique presbitero seu rectori de bonis et proventibus ipsius ecclesie, quos habemus ibidem, assignamus per eandem ordinationem medietatem maioris decime, minutam et novalem decimal totas, cum oblationibus suis et aliis obventionibus, que ad ipsam ecclesiam et altare eiusdem proveniunt et provenient, pro beneficio suo in perpetuum obtinendas; ceteram autem medietatem maioris decime omnesque census nostros quos ibidem habemus nobis reservantes a nostro capitulo perpetuo obtinendos.

Rogantes in Christo patrem et dominum nostrum, dominum Th. Dei gratia Leodiensem episcopum et venerabilem virum G. de Nassou, dicti loci archidiaconum, ut tam pie ordinationi nostre suum dignentur adhibere consensum et omnia supradicta laudare, approbare et auctoritate sua confirmare.

Nos vero Theobaldus, Dei gratia Leodiensis episcopus supradictus, pia ac devota mente ordinationem huiusmodi annuentes, ipsam ordinationem et premissa in litteris presentibus contenta et narrata laudamus, approbamus et auctoritate nostra pontificali cum interpositione decretis nostri presentia stripti patrocinio et sigilli nostri appensione confirmamus et communimus.

Nos etiam G. de Nassou, archidiaconus predictus nostros consensum et auctoritatem quantum in nobis est premissis impertimur.

In quorum omnium testimonium et munimen nos, prepositus, decanus, archidiaconi et capitulum, sigillum ecclesie nostre, nos vero archidiaconus predictus sigillum maius curie nostre presentibus litteris duximus apponenda.

Datum anno Domini M^o CCC^o sexto in vigilia beati Mychaelis archangeli.

a. Gecorrigeerd. In de tekst staat: pia ordinatione nostra.

Publ.: S. Bormans en E. Schoolmeesters, *Cartulaire de l'église Saint Lambert de Liège*, dl. 3, Brussel 1898, nr. 937, blz. 69.

II. PETER WOUTER GOOSSENS, SECRETARIS VAN OERLE EN ZIJN FAMILIE

door J. Stalpers

Weinig archiefboeken zijn minder interessant en informatief dan die waarin de civiele processen worden aangetekend, de z.g. rol: het ene formele bericht na het andere. Het valt dan des te meer op als in de Oerlese rol-boeken ineens verschijnt, geheel buiten de orde van die normale informatie, de mededeling *Mr peter wouters oudt secretaris alhier is gestorven int jaer ons heerera geboirte een duysent seshondert vier ende vijfftygh op den 25sten feb. nachts ontrent een ure*". Hij is daarmee de enige persoon uit Oerle in de 17de eeuw van wie naast de datum ook het stervensuur bekend is. Hij moet, zo lijkt het, veel betekend hebben, als zijn dood zo uitdrukkelijk vermeld wordt. Bekend is dat de secretaris van de gemeente, hoewel hij in de stukken vrij zelden met zijn naam naar voren komt, een ontwikkeld iemand moest zijn, die de wet kende, kon oordelen, formuleren en adviseren. Samen met de pastoor en de schoolmeester behoorde hij tot de ontwikkelden. Peter Wouters zal zeker regelmatig een praatje hebben gemaakt met de schoolmeester van Oerle in zijn tijd, Aert Cottereels.

Er resteren niet veel boeken meer die van zijn hand zijn: alleen RA Oerle, inv.nr. 265, dat als frontblad heeft - vroom en in mooi handschrift -: *Ad maiorem Dei Gloriam. Prothocol begonst Int Schrickel Jaer Ons Heren Duijsent sessehondert veertich. Bij mij Mr Peter Woutersz Secretaris van Oerle en Merefelthoven Tot meerdere eere Godts Amen*.

Wie was Peter Woutersz? En hoe zag zijn familie er uit? Met zeer grote waarschijnlijkheid is hij de laatste katholieke secretaris van Oerle van v6ér 1648, toen de openbare functies hij voorkeur naar protestanten gingen. Hij zal zijn opgevolgd door Peter van Aken. Omdat in 1665 nog zeker 7 van zijn 9 kinderen onmondig zijn zou zijn geboortejaar te stellen zijn op rond 1610.²⁾ Hij huwt dan omtrent 1635/1640 Godefrida van Breugel, dochter van Goyaert Adriaen van Breugel, schout van Oerle tenminste in de jaren 1623-1626. De kinderen van Peter Wouters nemen de familienaam Goossens aan, naar de naam van de overgrootvader. Een enkele keer krijgt Peter Wouters zelf Goossens aan zijn naam toegevoegd?

Van de 9 kinderen zijn er 8 in akten terug te vinden, t.w.

1. Wouter Goossens. Hij is mondig in 1665 als Godefrida, weduwe van Peter Wouters, en haar kinderen Wouter Goossens, praktisijn te Eersel machtigt? In 1685 is hij mombler met zijn zwager Wijnant Wijnants als toesiender over de dochter van zijn broer Adriaan.⁵⁾
2. Adriaan Goossens. Hij is eveneens mondig in 1665, dus geboren rond 1640. Hij trouwt Catharina van Buerden, bij wie hij een dochter Anneke heeft.⁵⁾ President van de schepenbank van Oerle en Meerveldhoven in 1669. Hij wordt vermeld als verkrijger van de goederen die aan zijn moeder kwamen uit de nalatenschap van Peter Wouters, en door deze laatste gekocht van Jonker Jan Baptist van Borchgrave. Adriaan overlijdt aldaar 24-11-1683.

3. Ida Goossens, trouwt Henrick Lamberts.
4. Cathelijn Goossens, trouwt in eerste echt Jan Gerards de Blocker, hertrouwt Jacob Cornelis Roots. Zij is als 'Cathelijn Jan Gerarts' meter hij de doop van twee kinderen van haar zus Willemijn, op 3-3-1675 en 17-10-1678, de eerste keer namens haar zuster Jenneke Goossens, *begijntken*.
5. Willemijn Goossens. Zij trouwt Wijnant Wijnants, geboren omtrent 1644.⁶⁾ Uit dit huwelijk zijn van twee kinderen de dopen bekend, t.w.
 1. Anna, gedoopt 3-3-1675 Oerle (ss Wouter Goossens, Jenneke Goossens, begijntken, in wiens nacm heeft gestacn Cathelijn Jan Gerarts). Zij overlijdt 14-1-1759, 84 jaar oud.
 2. Wilm, gedoopt op 17-10-1678 Oerle (ss Heer Jan Maurus, Cathalijn Janssen). Hij huwt Willemijntje Schuts. Als hun zoon Wijnant Wijnans, meester-kleermaker te Kerkoerle, in 1758 het huis van zijn vader verkoopt moet *de copier aan een oude vrijster van in de taptig jaeres Anna Wijnants genaenid al haer Leeven Huijvesting en vuur en Ligt geven.*⁷⁾ Willemijn is overleden 13-9-1679. Wijnant Wijnants hertrouwt met Dircken. Uit dit laatste huwelijk zijn geboorten bekend uit 1681, 1682, 1684 en 1686. Wijnant Wijnants overlijdt 7-2-1719.
6. Anneke Goossens, wordt begijn in Turnhout. Jan Wouter Heeren, herbergier op Kerkoerle in de Drij Swaenen, neemt in 1665 op zich *suster Anneken* daarheen te brengen als deel van een contract, waarbij Godefrida en haar kinderen het *broumgetou* aan hem verkopen.⁸⁾
7. Jenneke Goossens, volgt haar zuster Anneken als begijn op het begijnhof in Turnhout. Zij worden beiden in 168.6 als zodanig vermeld.⁹⁾
8. Goyaert Goossens. ^{h)} Overleden vóór 12-6-1684.

Er moet nog een 9de kind van Peter Wouters en Godefrida zijn geweest; een Peter is waarschijnlijk, die dan lettend op het begraafboek van Oerle getrouwd is geweest met Cathelijn en een zoon Frans heeft.

De familie Goossens behoorde, zoveel is duidelijk, tot het kleine patriciaat, dat studerende zoons had die bestemd zijn voor publieke functies. Zij zijn daarom minder honkvast. Tot zulke families behoren ook de van Breugels. Vermeld is al dat de vader van Godefrida, Adriaen Goyaert van Breugel, schout was van Oerle en Meerveldhoven. Hij moet overleden zijn voor 23-2-16548, als 'de erven van Godert van Brogel' worden vermeld. Zijn zoon Cornelis van Breugel krijgt van schepenen van Oerle in 1665 een attestatie. Zij verklaren daarbij dat Cornelis van Breugel, notaris en praktisijn in rechte te Oerle, gesproten is van eerlijke ouders, die in hun leven bediend hebben het schout-ambt, zoals ook Cornelis van Breugel ettelijke jaren geleden alhier loffelijk bediend heeft het presidentsambt, en zijn eerderegenoemde functie (= het notariaat) mede loffelijk is bedienende. Cornelis van Breugel wordt vermeld als president-schepenen van 1656 tot en met 1658. Die attestatie houdt in dat hij vertrokken is.

Cornelis en Godefrida hadden een zuster Eijcken, die getrouwd was geweest met Jan Willem Rooyaackers, uit welk huwelijk een zoon Gilliam. De schepenen schrijven: Deze Gilliam, oud 23 jaar, geboortig van Oerle, is op 19-6-1689, 'oude stijl',

dood gevonden in de Maas bij Hedel. Hij had enige tijd in Brussel gewoond bij een *mscammer ofte peerdencooper* en daar tot ontlasting van zijn moeder zuinig levend wat geld gespaard. Hij woonde juist weer een half jaar in Oerle bij zijn moeder thuis. Hij is met Adriaen Philips naar de Hinthamer markt gereisd en was van plan daarna samen met een paar mensen naar de Beusecomse markt te gaan») '*Eijndende biermede de schepenen dele Naere verclaaering*'. Eijcken van Breugel overlijdt te Oerle op 10-6-1710.

NOTEN

1. Oud-Rechterlijk Archief Oerle, inv.nr. 250 f. 30vo
2. ORA Oerle, inv.nr. 268 f. 92 (19-9-1665), Raad en Rentmeester van Brabant R 133 f. 25
3. ORA Oerle, inv.nr. 252 f. 44 (22-1-1685)
4. Notarieel Archief Oirschot, inv.nr. 5148 f. 64 (20-3-1665)
5. ORA Oerle, inv.nr. 252 f. 33 (24-1-1685)
6. ORA Oerle, inv.nr. 270 f. 7 (1681)
7. ORA Oerle, inv.nr. 279 f. 134vo (25-5-1758)
8. NA Oirschot, inv.nr. 5148 f. 66 (20-3-1665)
9. ORA Oerle, inv.nr. 271 f. 1 (1686)
10. ORA Vessem inv.nr. 28 1609-1670, f. 99 (2-9-1670) en ORA Oerle inv.nr. 252 f. 39 (12-6-1684)
11. ORA Oerle, inv.nr. 269 f. 1 (28-11-1665)
12. ORA Oerle, inv.nr. 293 f. 192 (9-7-1689)

III. BORG ZIJN: EEN LAST

door H. van Helmont

Zoals bekend werden vroeger borg- of ontlastbrieven afgegeven door de schepenen van een gemeente waar iemand geboren was, wanneer deze persoon zich in een andere gemeente vestigde. In zo'n brief werd door de schepenen beloofd dat hun "inboorling" nooit ten laste zou komen van de Armenkas van de gemeente van vestiging, maar zonodig onderhouden zou worden door de Armen van de gemeente waar de persoon geboren was.

Vaak betrof een dergelijk onderhoud incidentele bedeling in b.v. brood of kleding. In het hieronder beschreven geval is er echter sprake van een persoon die waarschijnlijk zijn gehele leven uit de Armenkas gealimenteerd moet worden, hetgeen een zware aanslag op die kas zou betekenen. Het is daarom niet verwonderlijk dat heide betrokken dorpen kost wat kost de verplichting tot zorg voor die persoon bij elkaar proberen neer te leggen.

Op 30 januari 1723 legt Jenneke, dochter van Nicolaas Pauls, ongeveer 70 jaar en geboren te Woensel, een verklaring af voor de schepenen van Son ten behoeve van de Armmeesters van dit dorp".

Ze verklaart dat ze, toen ze zwanger was van haar zoon Jan en getrouwd te Woensel met Goort Hermans, door de schepenen van Son, waar ze toen woonde, verscheidene malen is aangemaand om te Woensel een borg- of ontlastbrief te halen. Deze heeft ze herhaaldelijk verzocht of laten verzoeken, uiteindelijk aan Peeter Schulders, toen president-schepen van Woensel. Deze zei dat de borg- of ontlastbrief wel 2 rijksdaalders zou kosten, dat ze beter in Woensel het kind kon krijgen en het geld voor de kraamkosten gebruiken.

Ze heeft toen op Vlokhoven, in het huis van haar moeder Lijsken Huijbert Hermans, haar zoon Jan Goorts ter wereld gebracht en hem in Woensel laten dopen. De regenten of de Armmeesters van Woensel hebben Jan ruim 20 jaar voorzien van kleding.

Op dezelfde dag legt Jenneke ook een verklaring af voor notaris van Zutphen, ditmaal ten behoeve van de Armmeesters van Woensel. Ze verklaart dat ze sinds ze met Goort Hermans getrouwd is altijd in Son heeft gewoond. Ze heeft "*van Jan, haeren innocenten soone op de karre onder wegen gecraemt*", zonder te weten, omdat het nacht was, op welke grond ze verlost is; maar ze weet wel dat ze toen niet bij een Vlokhovens of Woensels huis was. Ze is dezelfde nacht met die kar weer naar haar huis gereden.

Ze bevestigt deze verklaring op dezelfde dag onder ede voor de schepenen van Woensel. Ook Catalijn Pauwels en Maria Andriessen verklaren op diezelfde 30 januari, dat Jan niet te Vlokhoven is geboren".

De verklaringen van Jenneke zijn tegenstrijdig. Men krijgt de indruk dat er van de kant van de schepenen van Son en die van Woensel behoorlijke druk op haar uitgeoefend werd om de hen welgevallige waarheid te vertellen.

Dat de zaak van belang werd geacht blijkt uit de verschillende andere verklaringen voor schepenen van Son, afgelegd op 1 februari 1723⁴.

Hendrik van der Lit, president-schepen te Breugel, verklaart dat Goort Hermans en Jenneke diverse malen zijn aangezegd borg- of ontlastbrieven te bezorgen tot zekerheid van de Armen van Son, voor het geval hun kinderen tot armoede mochten komen te vervallen.

Maria, huisvrouw van Jan Willems van de Ven, heeft gezien dat Jenneke, gezeten op een kar, van Son naar Woensel is gebracht, waar ze, zoals ze gehoord heeft, is bevallen van een zoon genaamd Jan.

Geeraart van Oorschoot en Maria, weduwe van Klaas Aarts, verklaren dat op 30 januari 1723 notaris van Sutphen, Peeter Jan Tijssen, Willem Teuws Dikkens en Lammert den Schutter, volgens hun zeggen namens de regenten van Woensel, bij Maria op bezoek zijn gekomen. Zij vroegen o.a. aan Jenneke of haar zoon Jan niet in Son was geboren, waarop Jenneke antwoordde dat zij Jan gebaard had in de koestal van Jan Ruulens. De mannen uit Woensel bleven proberen haar de verklaring te ontlokken dat haar zoon in Son was geboren en dreigden anders de handen van haar af te trekken, maar Jenneke bleef ontkennen. Zij is toen tegen haar wil op een kar gezet en naar Woensel gevoerd en de dag daarop weer thuis gebracht.

Aaleken, de huisvrouw van Geeraert van Oorschoot, hoorde toen Jenneke op de kar gezet was, dat ze tegen die personen van Woensel zei dat ze haar meenamen om haar dronken te voeren zodat zij een valse eed zou plegen, maar dat ze dat nooit zou doen.

Op dezelfde dag begeven zich, op verzoek van Hendrik Jan Gerrits, regerende armmeester van Son, Hendrik van der Lith en Jan Lammers van Ham, schepenen van Breugel, met de secretaris, naar het huis van Jenneke, om haar de verklaring voor te lezen die ze op 30 januari had afgelegd en om haar onder ede te laten bevestigen, dat de secretaris haar de verklaring had voorgelezen en haar had gevraagd of hetgeen ze verklaard had waar was. Jenneke antwoordde dat ze niet gehouden was voor hen de eed af te leggen, maar dat hetgeen ze verklaard had, de waarheid was⁵.

In de Armenrekening van Son van kerstmis 1721 tot 1723⁶ komen we posten tegen die betrekking hebben op deze zaak: op 2 april 1723 hebben de redanten betaald aan de heer Hendrik van der Lith, notaris, wegens gedane diensten voor de Armen alhier inzake het proces tegen die van Woensel over de simplen gedaan, 2 gld. en 10 stuivers. Een andere post betreft een betaling wegens bodeloon van zekere brief die uit Den Haag kwam wegens de simplen.

Uit deze posten wordt duidelijk dat de zaak inmiddels op een hoger niveau dan dat van de schepenen van Son en Woensel werd uitgevochten en wel in Den Haag.

Inderdaad vinden we in het archief van de Raad van Brabant eind 1723 een verzoekschrift van de officier, schepenen en predikant van Son, als provisoren van de Armen aldaar", met de volgende strekking:

Zekere Jenneke, dochter van Nicolaes Pauwls, geboren te Woensel, getrouwd geweest met Goort Hermans, is tot armoede vervallen en is in Son woonachtig. Zij is daar onderhouden uit de Armenkas van Woensel.

Toen zij voor de eerste maal zwanger was, hebben de indieners van het verzoek-

schrift niet willen toestaan dat zij in Son een kind zou krijgen, zonder eerst van de regenten van Woensel te hebben een borg- of ontlastbrief ontvangen te hebben, zodat het te baren kind niet ten laste van de Armen van Son zou komen. Zij kon deze brieven niet krijgen en was genoodzaakt het kind in Woensel te baren, alwaar zij een dochter kreeg, genaamd Maria.

Terug in Son is zij opnieuw zwanger geraakt en heeft zij weer een kind in Woensel gekregen, genaamd Jan.

Zij is weer teruggekeerd naar Son en is daar met haar kinderen blijven wonen. De regenten van Woensel zijn haar blijven onderhouden. Toen zij jong en 'kloek' was waren de aalmoezen van de regenten van Woensel, met hetgeen zij zelf wist te verdienen, genoeg om zichzelf en haar twee kinderen op een sobere manier te onderhouden.

Nu Jenneke oud is geworden is zij niet in staat om voor zichzelf en voor haar zoon Jan, die van zijn verstand is beroofd en zinneloos, iets te verdienen. De regenten van Woensel onderhouden haar, maar willen niet omzien naar de zinneloze Jan. Hij is onbekwaam om zijn brood te verdienen, zich te reinigen en te kleden, en zichzelf tegen water en vuur te beschermen. Te vrezen valt dat hij, genoodzaakt om 's nachts op straat te slapen, door honger, kommer en armoede zijn leven treurig zal eindigen, ofwel aan de ingezetenen van Son door brand of anderszins enig ongeluk zal toebrengen.

De indieners van het verzoekschrift verzoeken de Raad van Brabant om de regenten van Woensel te gelasten het onderhoud van de zinneloze op zich te nemen en hen daarvan te ontlasten.

In de marge: *Fiat mand. van daags. Actum 28 oktober 1723.*

Het besluit op het verzoekschrift bij de Raad van Brabant heb ik niet kunnen vinden in het archief van deze instelling.

De Armenrekening van Son van kerstmis 1723 tot kerstmis 1725¹⁾ maakt echter zeer waarschijnlijk dat de zaak ten voordele van de regenten van Woensel is uitgevallen: een post vermeldt dat Jan Gerarts Verhoeven heeft aangenomen Jan Goorts de simpelen voor 35 gld. jaarlijks.

NOTEN

1. Son Rechterlijk Archief inv.nr. 50, f. 54r.
2. Eindhoven Notarieel Archief, 159 akte 2
3. Eindhoven N.A., 159 akte 3
4. Son R.A., inv.nr. 50 f. 55r. en 57r.
5. Son R.A., inv.nr. 50 f. 56v.
6. Son Administratief Archief, inv.nr. 1125
7. Archief Raad van Brabant, inv.nr. 219
8. Son A.A. 1126

IV.

KEMPISCHE CURIOSA 43

HET HOOGALTAAR VAN DE OIRSCHOTSE SINT-PETRUSKERK

door J. Lijten

Reeds tweemaal schreven wij over dit hoogaltaar. In het boekje over de Oirschotse kerk schreven we op gezag van een kunsthistoricus, die vermoedelijk beïnvloed was door het bouwjaar van een der zijaltaren (1766), dat dit hoogaltaar zou dateren uit de tweede helft der achttiende eeuw.¹⁾

In het voorgaande nummer van Campinia kwamen we - op niet helemaal zekere gronden - tot een datering rond 1700.²⁾

Dr. G.H.A. Venner van het rijksarchief in Limburg maakte ons attent op twee publicaties, die meer zekerheid geven en uitgebreidere bijzonderheden omtrent de voorgeschiedenis van dit altaar?

Blijkens een aantekening in het kerkarchief van Echt door de toenmalige pastoor Fr. Delsing is het altaar gemaakt in 1699 en heeft het ongeveer 300 patacons gekost, waarvan 30 patacons zijn bijgedragen door de pastoor zelf, 80 door Mr. Clant, 25 door kanunnik Bres te Susteren en 30 door Trinke van Sin zaliger.

Het altaar is pas geconsacreerd op 22 oktober 1722 door de toen nieuwbenoemde bisschop van Roermond Fr. Lud. Sangucssa, waarbij relikwieën van de martelaren Georgius en Mauritius werden ingemetseld.

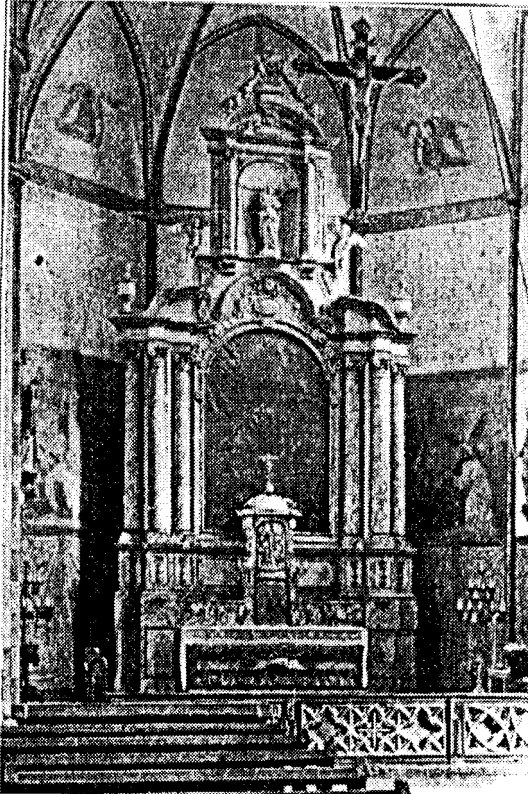
In 1854 werd het barokaltaar in Echt vervangen door een neogothisch naar de mode van die tijd. In dit nieuwe altaar werden dezelfde relikwieën met het bijbehorend document opnieuw ingemetseld bij de consecratie door de toenmalige Roermondse bisschop Paredis. De barokke opbouw van het altaar werd overgedragen aan de kerk van (Helden-)Panningen, waar het tot 1931 in de oude kerk stond, die in dat jaar gesloopt werd. Daarbij is het altaar overgebracht naar de nieuwgebouwde kerk, waar het in 1937 door J.H.A. Mialaret beschreven werd.

Deze architect noteert: 'Het altaar heet afkomstig te zijn van Echt'. Hij dateert het 'omstreeks 1700'. Dit blijkt dus accuraat te zijn.

Het altaarstuk beschrijft hij als voorstellende 'Maria en Jozef met den twaalfjarigen Christus huiswaarts keerende; doek omstreeks 325 x 215, van boven afgerond; school van Rubens in den trant van Gerard Seghers; laatste kwart zeventiende eeuw'. Het doek zal dus voor dit altaar geschilderd zijn, toen dit in de kerk van Echt werd opgesteld, maar was in de oorlog zo beschadigd, dat het niet te herstellen was. Luc. van Hoek heeft voor het altaar in Oirschot de verzezen Christus geschilderd.

In de nis boven het altaarstuk stond in Panningen het beeld van de Moeder van Smarten, de patrones van die kerk. Vermoedelijk zal in Echt daar het beeld gestaan hebben van de H. Landricus, de plaatselijke kerkpatroon. Heel toepasselijk is in Oirschot de kerkpatroon Sint Pieter afgebeeld.

Apart zijn de afbeeldingen op de voorzijde van de predella (de verhoging achter

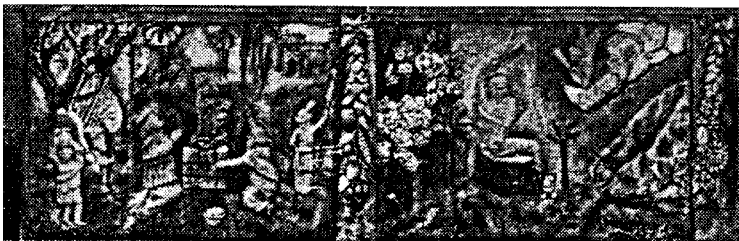
*Hoogaltaar in de kerk van Panningen (1937)
Foto uit J.H.A. Mialarat, De Nederlandse monumenten*

*Afbeeldingen op de predella
foto's uit J.H.A. Mialarat, De Nederlandse monumenten*

'fie. van Kaal en Abel

offer van Noach

offer van Melchisedek

offer van Abrellim

de altaartafel, waar de kandelaars op staan). Mialaret noemt ze 'toegevoegde, naïef gesneden paneeltjes uit de zestiende eeuw'. Zij zijn dus vermoedelijk hergebruikt en mogelijk afkomstig van een ouder altaar. Het zijn voostellingen van vier voorafbeeldingen van de Eucharistie uit het oude testament: de offers van Abel, Noe, Melchisedek en Abraham.

De naam van de maker van het altaar hebben we niet gevonden.

Na de vermelde omzwerving heeft het altaar in de Oirschotse kerk een waardige plaats gevonden.

NOTEN

J. Lijten, *St. Pieter Oirschot*, Regensburg 1998, blz. 9.

J. Lijten, 'De Oirschotse Sint-Petruskerk na 1800', in *Campinia* jrg. 28 (1998), blz. 110.

Ad Welters, 'Bijdragen tot de geschiedenis van de parochie Echt', in *Publications de la société historique et archéologique dans le Limbourg à Maestrichi*, tome LIX, troisième série, tome IV, Maastricht 1923, blz. 44 e.v.

J.H.A. Mialarct, *De Nederlandsche monumenten van geschiedenis en kunst*, dl. V de provincie Limburg, tweede stuk: Noord-Limburg, 's-Gravenhage 1937, blz. 84.

V. GENEALOGIE VAN GINHOVEN

door A. Neggers

De familie van Ginhoven woont al in de vijftiende eeuw te Spoorndonk onder Oirschot. De oudst bekende stamvader, Henrick Goijaerts van Ghijnhoven, wordt ook DIE LUBBER of LUBBERS genoemd; aan hem ontleent de Lubberstraat te Spoorndonk vermoedelijk haar naam".

De naam van Ginhoven duidt op een toponiem. Van der Aa noemt GEENHOVEN²⁾ als een gehucht in de gemeente en 1/4 uur ten noorden van Valkenswaard, 35 hectare groot. Tegenwoordig is het een (nieuwbouw)wijk in het noordwesten van Valkenswaard.

Er is nog een andere toponymische aanduiding bekend, die in relatie staat tot Oirschot: op 1-2-1395 oorkondt Hertogin Johanna uit getuigenissen te hebben bevonden, dat deken en kapittel van Oirschot vanouds het recht bezitten eenmaal per jaar met hun gevolg een maaltijd, overnachting en ontbijt te genieten op het goed GHINHovEN onder Mierde".

De familienaam wordt met name in de doop-, trouw- en begraaftboeken van Oirschot vaak verbasterd. Enkele voorkomende vormen zijn: VAN GENUWE, VAN GENEVEN, VAN GINNUVE, VAN GENEUVEN en VAN GIENNOVA.

Behalve te Oirschot komt de familienaam vooral voor in West-Brabant. Zo heten de afstammelingen van (de broers?) Cornelis Clasen en Petrus Clasen te Alphen (omstreeks 1630) ook van Ginhoven.

Daniël Michiels van Geenhoeven laat tussen 168.1 en 1684 vier kinderen dopen te Teteringen. Zijn nageslacht woont te Oosterhout en Made.

En in Baarle-Nassau komen Cornelius van Ginhoven uit Meel (1760), en Guiliam⁴⁾ van Ginhoven uit Meerle voor. De laatste trouwt voor de schepenen van Baarle-Nassau op 20-2-1797 met Maria van Gestel.

En dan is er ook nog een gereformeerde familie Ginhoven (zonder het voorzetsel) te Helmond, die een aantal schoolmeesters voortbrengt". Uit deze familie stamt ook Antony Ginhoven, gereformeerd schoolmeester te Berlicum, die aldaar overlijdt op 14-11-1799.

Terug nu naar Oirschot. Daar komt in de zestiende eeuw ook Goijart Goijaerts van Ginhoven voor. Hendrick Everarts van den Vloege "die men heijt Heijn Erven" draagt op 2-1519 een stuk land in de hertgang van Straten op aan Goyart Goyaerts van Ginhoven⁶⁾. Goijaert is (kennelijk) de vader van Jan Goijarts van Ginhoven, die trouwt met Geertruij, dochter Jan Jongen. Rutger Jan Bierkens verkoopt op 4-11-1522 een "huijs met een stuk lants daaran, 41 roeden samen groot, hertgang van de Kerkhof" aan Jan Goijarts van Ginhoven". Jan verkoopt datzelfde huis "met oick eenen affwech" op 17-4-1525 aan meester Wouter Boots, chirurgijn'.

Elisabeth Jan Rondendochter, Rutger Gerits als man van Heijlwich, en Jan Goyaerts van Ginhoven als man van Geertruij, beide dochters van Jan Jongen en Henricxken Jan Sronendochter delen op 1-5-1530 de nalatenschap van heer Jan Jan Sronden. Ruiger en Jan erven een heiveld in *de* Notel, en een akker op de Kerkhof, geheten "Heer Jans Rondenhuchten". Jan verkoopt zijn deel van de

erfenis op 1-3-1531 aan Rutger Gerits, zijn zwager". Over die erfenis ontstaat vervolgens "seekere differentie, twist en discord" tussen de erfgenamen".

Goijaert en Jan behoren waarschijnlijk tot dezelfde Oirschotse familie van Ginhoven, waarvan de genealogie begint hij:

- I. Henrick Goijaerts VAN GHIJNHOVEN" die men heijt die Lubber, wordt al in 1467 in Oirschot vermeld. In mei 1488 wordt Henrick ook "van Weerd, die men heijt die Lubber" genoemd, als hij met Kathelij, zijn vrouw en Hij die Lubber, zijn zoon, aan Jan van Dormalen en Jan Goijart Persoens een mud rogge erfpacht uit huis en hof verkoopt". Komt hij misschien van Weert? Henrick trouwt met Margriet Willem van Spul. De kinderen van Henrick en Margriet zijn:
 1. Henrick, volgt Ila.
 2. Andries, volgt I1b.
 3. Margriet, trouwt Herman Art Voss. Hun kinderen zijn": Arnt, Everart, Henrick, Goeijart, IJda, die trouwt met Jan Peters van Boxel en Geertruij, huisvrouw van Jan Henricksx van Oesterwijk. Broers en zusters Voss dragen op 7-1-1508 "alsulcken gueden als hon aengecomen ende verstorven is na de doot van hun vader" over aan Arnt, hun broer⁵⁾. Henrick Goijaert van Ghijnhoeven is de "swagher" van Jan Danels (S)chuermans". Hij belooft op 2-10-1468 aan Claeus Henric Slepsens "tot sijne behoef" en ten behoeve van Marie zijn nicht, dochter van Goyard Slaets een 1/2 mud rogge uit een stuk beemd, geheten *de Waeij* te Spoorndonk". Op 25-3-1470 belooft Henric die Lubber 5 mudde rogge te betalen aan Wilhem Vos". Op 6-5-1470 hebben Baat, de weduwe van Henric Oesten en Henric haar zoon, voor hemzelf en voor Jan, zijn broer "quijt geschreven" aan Henric Goijarts van Gheenoven "alsulcken somme van 18 peters die Henric voorschreven geloofte hadde te sullen betalen". Jan Willem van Audenhoven "die men heijt die Gruijter" gelooft op 20-7-1476 aan Henrick Goijaerts van Ghijnhoven "die men heijt die Lubber" ten behoeve van hemzelf en van Margarij, zijn vrouw, dochter van Willem van Spul en Henrick zijn zoon 1 mud rogge uit een huis en hof, 18 lopensaets, te Spoorndonk"). Henrick, zoon Goeijaerts geheten Lubbers, en met hem zijn zoon Henrick geloven op 19-10-1484 aan Korstiaan Hessels van Gemerts een peter "erfgelts uijt huijs, hof, 3 lopensaet lands tot Spoerdonck²⁾". Op Sinte Dinggensdacht 1498 belooft Meeuw die Momber aan Henrick die Lubber "de autste van jaren" 4 peter aan Henrick of, in het geval dat Henrick "sieck of dool waer", aan Henrick zijn zoon". Henrick is overleden na 17-9-1508, als hij met zijn zoon Andries nog "volcomen quitantie" ontvangt van de nabestaanden van Wilhem Peter Roeffssoen, voor nakoming van het zoenaccord.

Ila Henrick Henricks VAN GINHOVEN alias Heijn die Lubber, is hij een onbekende vrouw de vader van:

1. Antonius, volgt Ila.
2. Geertruijt. Anthonis Henrick van Ginhoven en Geertruijt, zijn zuster, dragen op 17-1-1537 hun erfdeel in huis en hof te Spoordonk over aan Peter, wed. Andries Henricks van Ginhoven, "tot huerder tochte").

Toelof Willems van Audenhoven verkoopt op 6-1-1473 een mud rogge erf-pacht uit huis en hof met erf te Spoordonk aan Henric die Lubber, die jong-Henric belooft op zijn beurt, dat Tolof "lossen, guiten ende afleggen macht" over 3 jaar met 11 peter.

Henrick, zoon Henric Goijaerts, "die men heijt die Lubber" draagt op 8-8-1476 over aan Korstiaen Hessels van Ghemert "allen alsulcke geloefte als Henric ontvangen heeft in scepenbrieven van Oerscot van Jan zoon van Willem van Audenhoven²⁵⁾.

Op 3-5-1494 belooft Henrick Henricks van Ginhoven voor hemzelf en zijn nakomelingen, dat hij "nimmermeer mollesteren ofte moijsen sal" Adam Roempot en zijn nakomelingen, na een conflict over een "mudde mauts en tsertoghe cijns" over een "bemps en heuvels en weijvels" te Boterwijk").

Jan Jans van Velthoven verkrijgt op 6-4-1501 6 lopen rogge te heffen op Henrick Henricks den Lubber").

Op 21-9-1504 koopt Henrick Henricks van Ginhoven "die men heijt die Lubber" een beempd met toebehoren te Spoordonk van Dirck Jan Timmermans. Hij draagt de beempd op dezelfde dag over aan Mathijs Peter Roefs²⁸⁾.

I Ib Andries Hendrick VAN GINHOEVEN. In 1503 komt Wilhem Peter Roeffssoen om het leven door een ongeluk veroorzaakt door Henrick Goijartsoen van Ghinhoven alias die Lubber, en Andries Henrick Goijaertssoen van Ghinhoven, diens zoon. Uit het zoenaccoord blijkt dat Andries de hoofdschuldige is; hij wordt onder andere veroordeeld tot het maken van een voetval in de kerk van Oirschot").

Mathijs Peter Roeffs geeft, voor hemzelf en zijn broers, op 17-9-1508 "vol-comen quitantie" aan Henrick van Ghinhoven en Andries, zijn zoon, "dat zij voldaan hebben alle penninge die zij schuldig waren ten cause van enen ongeval bij hon geperpetreert". Bovendien schenkt Mathijs aan Andries kwijt dat hij, ter zake van hetzelfde ongeval "seven jaren bij zijn vader nijet wonen en soude"".

Andries trouwt met Petronella Arnt van Heesterbeeck.

De kinderen van Andries en Petronella zijn:

1. Henrick.
2. Arnd. Henrick, de zoon van Andries Henricks van Ginhoven, bijgenaamd de Lubber, verklaart op 4-4-1537 voor de schepenen van Oirschot, dat hij wel door zijn broer Arnd gewond is, maar dat zijn ziekte het gevolg is van de kwetsuren door de kwaal die hij reeds had. Als hij dientengevolge komt te overlijden, is dan niet door schuld van zijn broer, die hij onschuldig verklaard".
3. Andries.

4. Joachim, transporteert op 24-12-1555 twee stukken akkerland met een huisje aan Lambrecht zoon Lambrecht Laureijssen". Hij koopt in 1564 een erf te Spoordonk").
5. Geertruijt.
6. Elisabeth.

Op 12-9-1512 doen de schepenen van Oirschot uitspraak in een twist tussen Willem Arnt van Heesterbeeck en zijn zwager Andries Hendrik van Ginhoeven, "die welcke Andries bij ongevalle de selve Wilhem Arnts gequetst ende gewont hadde aen ofte in sijn bant". Andries belooft aan Willem alle goederen die hij als man en momboir van Petronella, zijn huisvrouw, dochter Arnt van Heesterbeeck na de dood van zijn schoonmoeder Elisabeth Arnt Vriens "aancomen of versterven mach". Willem schenkt Andries vervolgens zijn schuld kwijt, onder de conditie dat Andries van af "nu voortaan nimmermeer en sal moegen comen in eene gelach ende geselschap daer sijne huijsvrouwe broeders en susters in sijn ende oock susters mannen, te waer dat hij van hon daer inne geroepen worde". Het is dan ook niet verwonderlijk dat Andries, alhoewel aanwezig op de erfdeling van zijn schoonouders op 7-2-1530, niets erft uit de nalatenschap van Ardt van Heesterbeeck en Lisbeth Vriens").

Van de erfgenamen van Jan van de Rijt koopt Andries op 14-5-1519 een stuk erf, geheten *die Moest*, in de Kerkhof aan de Heuvel". Hij verkoopt hetzelfde erf op 9-12-1534 aan Rutger die Becker".

Op 15-5-1536 transporteert Cornelis Ghijsbrecht Smeijers 1/15 deel in een akker, *de Hofstad*, onder Spoordonk, aan Andries Henricks van Ginhoven".

Andries is overleden voor 23-11-1548, wanneer Peterke, zijn weduwe, de tocht in de hofstadt te Spoordonk transporteert t.b.v. al haar wettige kinderen".

IIIa Anthonis Henrick VAN GINHOVEN alias Lubbers, trouwt Barbara Ghijsbrecht van Haren, dochter van Gijsbrecht van Haren en Geertruyt Henrick Cremers.

Uit dit huwelijk:

1. Henrick, volgt IVa.
2. Pauwels, volgt IVb.
3. Peter.
4. Thomas.
5. Geertruyt, trouwt Gijsbert van Doren. Hun kinderen zijn: Gijsbrecht, Anthonis en Barbara, trouwt Dierck Henrix. Gijsbrecht is weduwnaar als hij op 22-3-1611 de tocht in huis en andere vaste goederen overdraagt aan Anthonis, zijn zoon").
6. Andries, volgt IVc.

Anthonis Henricxss van Ginhoven alias Lubbers, draagt tezamen met Ada en Marten Lucas Martens op "Sinte Mattheusdach" 1530 een huis, hof, grond en erf te Verrenbest over aan Willem Henrick Pauwels⁴ⁿ⁾.

Peter, Thomaes en Pauwel, Gijsbert van Dooren als man van Geertruijd, Cathalijn Meeuw Geerts als weduwe van Andries en de momboiren van Andries Andriessen Anthonis, kinderen en kleinkinderen van Anthonis

Henricksoen alias die Lubber transporteren op 27-11-1559 huis en hof te Spoordonk aan Henricken Anthonis⁵".

IVa Henrick Antonis VAN GINHOVEN, trouwt Lijske, dochter van Jan Reijners die B rauwer⁶).

Uit dit huwelijk:

1. Henrick, volgt Va.
2. Jacob, volgt Vb.
3. Anthonis, volgt Vc.
4. Andries Henrick Antonis van Ginhoven wordt in 1592 vermoord door Ghijsbrecht Wouter Dielis Snellaers. In het zoenaccorde wordt de doodslag "geconsidereert sijnde dat denselven nederslacht seer onnoselijck is geschiedt" door de familie van het slachtoffer "uijt gronde hens herten" vergeven. De familie van het slachtoffer wordt vertegenwoordigd door de vader en drie broers, Henrick, Antonis en Willem.
5. Willem, volgt Vd.

Henrick bezit en bewoont het huis van zijn vader. Hij draagt huis en hof onder Spoordonk op 10-2-1578 over aan Pauwelske Anthonis van Ginhoven, zijn broeder⁷, die daarvoor gelooft 28 gulden te betalen⁸). Henrick is wijlen in 1613⁹".

De kinderen van Henrick Antonis van Ginhoven procederen in 1620 met Job Bartholomeus Hasselmans als man en momboir van Aleijt, de dochter van Jutken Henrick Goijaerts van de Maerselaer, "ter cause van een chijs¹⁰".

IVb Pauwels Anthonis VAN GINHOVEN, trouwt Geertruijt Willem Henricks.

Uit dit huwelijk:

1. Barbara, trouwt voor de kerk te Oirschot op 30-12-1600 met Jan Henrick Goijaert Vogels. Zij hertrouwt met Henrick Corsten Vermeijen, en na diens dood voor de derde keer voor de pastoor te Oirschot op 9-12-1625 met Matheeus Jan Simons van Aalst.
2. Lijske, trouwt Jan Jans van de busdonk.
3. Willemke, trouwt Aert Aert Dielis Snellaers. Willemke, de weduwe van wijlen Aert Aerts Snellaerts, en met haar Cornelis Aerts Snellaers als momboir "bij haer daertoe gecoren" belooft in 1629 aan Dircx Dirx van Ostade als momboir van Catharina, dogter Aerts Bartholomeus Oerlemans een som van 100 Carolus gulden¹¹".
4. Een dochter, gestorven aan de pest en begraven te Oirschot op 9-9-1587.
5. (mogelijk) Jan, gaat als "J.M. van Oosterwijck" op 31-5-1653 te Oudenbosch in ondertrouw met Maeijke Antonisse Block. Hun zoon is: Zacharias, die op 14-9-1653 te Oudenbosch wordt gedoopt in de Nederduits Gereformeerde kerk. Jan en zijn vrouw worden op 12-5-1666 genoemd in het testament van Christiaan Block¹².

Pauwels is overleden voor 1609: in dat jaar treedt Wilbort Willemsen op als voogd over de minderjarige kinderen van wijlen Pauwels van Ginhoven hij een gelofte van Daniel Arien Joordens van Gerwen¹³".

Barbara en Lijske verkopen op 11-12-1625 hun erfgoederen in de Lubberstraat te Spoordonk aan Gerard Ariacn Oerlemans¹⁴u.

Moeder Geertruyt hertrouwt met Willem Joorden Danels (van Gerwen). Zij sluiten op 3-10-1599 en huwelijksaccoord¹⁵". Aert Aert Dielis Snellaerts als man van Willemken, en Matheeus Jannen Veraelst als man van Barbara, kinderen van Pauwels Antonius van Ginhoven, geven Gort Andries Rutten op 5-3-1626 quitantie van "alsulcke obligatie van vijffthich gulden als over eenighe jaren Willem Boonarts of Gertruyt sijne huisvrouw, hender huisvrouw moeder hem geleent

IVc Andries Anthonis VAN GINHOVEN, trouwt met Cathalijn Meeuw Geerts
Zijn zoon is:

1. Andries Andries Anthonissen, volgt Ve.
Andries is overleden voor 27-11-1559, als Cathalijn genoemd wordt als zijn weduwe¹⁶".

Va Henrick Henricks VAN GINHOVEN, wordt in 1580 vermeldt als echtgenoot van Delien dochter Wouter Aarts¹⁷". Hun zoon is waarschijnlijk:

1. Andries Hendrick van Ginhoven, treedt op 17-10-1609 op als man en momboir van Aleijt, dochter van Joost Reijnierssen: samen met zijn zwager Jan Janssen van de Lusdonck en Goijaert Mathijse geeft hij quitantie aan Adriaan Bernard van Croonenburg voor betaling van een rente¹⁸". Andries van Ginhoven is de oom van Elisabeth en Marijke, de dochters van Dirk Vos. Marijke is getrouwt met Aert van Santen. Op 18-7-1609 treedt Andries van Ginhoven op als voogd van Elisabeth dochter van Dirk Vos¹⁹".

Henrick hertrouwt in januari 1598 met Clara Thomas Joannes de Metser, als wiens weduwnaar hij wordt vermeldt in 1601²⁰". Uit dit huwelijk zijn geen kinderen bekend.

Henrick trouwt voor de derde keer op 15-4-1599 voor de kerk te Oirschot met Lijske Marcelis (Gerrit Willemse) Happen²¹).

Uit dit huwelijk worden de volgende kinderen geboren:

2. Wouter, volgt Via.
3. Dielis, volgt VIb.
4. Hendrick. Henricus wordt in 1630 genoemd als "absente broeder" van Wouter en Dielis van Ginhoven²²". Henrick is bij Margaretha Wilms de vader van: Elisabeth, die als onwettig kind wordt gedoopt te Oirschot 17-4-1634. Elisabeth trouwt voor de dominee te Oirschot 7-6-1671 met Aert Anthonis Volders. Lijske Hendrik van Ginhoven, 55 jaar, wonende te Spoordonk, weduwe van Aert Anthonis Volders, trouwt voor de schepenen te Oirschot op 16-4-1690 met Jacob Adriaan Bressers, 42 jaar, weduwnaar van Maria Adriaan Joorden Melis. Het kerkelijk huwelijk wordt voltrokken op 28-3-1690²³".
Hendrick wordt begraven te Oirschot op 5-7-1681.
5. Jan, zoon van wijlen Henrick van Ginhoven, verleent op 7-3-1638 quitantie aan Dielis Jerommmus van Kelst ter zake van een geldlening²⁴". Mogelijk is hij de vader van: Helindis Joannes van Ginhoven, trouwt Oirschot 6-11-1622 met Henricus Petrus de Croon.
6. Maria. Henrick Henricks van Ginhoven treedt in 1630 op als vader van

Jan en Maria, "sijne alsnoch onbejaerde kinderen"⁶⁾). Jan en Maria stemmen op 28 januari 1638 met deze procuratie in"). Maria Henricus van Ginhoven trouwt voor de kerk te Oirschot op 7-5-1641 met Guilielmus Arnoldus van Hout. Zij testeren voor de notaris te Oirschot op 16-4-1661".

Henrick Henricks van Ginhoven is in 1620 gekozen momboir van Anthoniske, dochter van Jan Anthonis Volders, bij een kwijting van f 25 voor erfrecht".

Henrick Marselis Gerits Willemse draagt op 7-1-1628 een zesde deel in een beempt te Spoorndonk over aan Henrick Henricks van Ginhoven".

In april 1630 draagt Henrick Henrick van Ginhoven, als vader van Jannen en Maria, met Wouter en Dielis, zijn zoons, "sick mede fort en sterck makende voor Henricus, henne absente broeder", een stede te Spoorndonk over aan Dirck Dirx van Ostade, Goijaert Aerts de Cort en Cornelis Cornelisse").

Op 28-1-1631 verkoopt Henrick Henricks van Ginhoven een erfelijke cijns van twee pattacons aan heer Frans Aelbrechts, priester. De akte wordt "met consent" van de schuldeiser op 17-4-1640 doorgehaald".

De vrouw van Henrick wordt op 1-4-1625 te Oirschot begraven.

D'eerzame Henrick Henricks van Ginhoven, "sijck van lichaeme" maakt op 20-10-1637 zijn testament". In het testament wordt bepaald dat "tgene eenige van de kinderen eertijds genoten hebben (zij) wederom soude moeten inbrengen"⁷⁾. Henrick van Ginhoven wordt op 10-1-1638 te Oirschot begraven. Bij zijn begrafenis worden kaarsen gebrand.

Vb Jacob Hendricx VAN GINHOVEN, is de moordenaar van Jacob Mathijs Peters van der Berct. In 1598 sluiten de beide families een zoenaccord").

Jacob trouwt met Geertruit Daniel van Gerwen.

Uit dit huwelijk:

1. Andries, volgt VIc.
2. Marten, volgt VI d.
3. Meriken. Maria Jacobus uit Spoorndonk wordt als "suster van Marten Jacobs van Ginhoven" begraven te Oirschot op 14-2-1663.

Op 28-2-1607 leent Jacob Henricks van Ginhoven een bedrag van f 150 over een jaar, met een rente van 7 % van Michiel Bernart Janszoon. Zijn vader en broer, Henrick Antonis en Henrick Henricks van Ginhoven, zijn borgen. De schuld wordt volgens een marginale aantekening in de schepenakte op 23-2-1610 op een andere manier afgehandeld'.

De voogden van de minderjarige kinderen van wijlen Aert Anthonis Sgraets verkopen op 28-6-1607 een jaarpacht van 6 lopen rogge, te heffen op het erf van de erfgenamen van Jan van Oudenhoven te Spoorndonk in de Lubberstraat, aan Jacob Hendriks van Ginhoven").

Jacob Hendriks van Ginhoven belooft op 23-2-1609 als schuldenaar een bedrag van 50 gulden te belaan aan Wilbort Willemsen als voogd over de minderjarige kinderen van wijlen Willem Daniels van Gerwen").

Jacob wordt begraven te Oirschot op 9-4-1619. Zijn weduwe maakt op 15-1-1630 haar testament". Geertruijt, de weduwe van Jacob Hendricks van Ginhoven, geassisteerd door haar kinderen Andries, Marten en Mariken, ver-

klaren op 3-6-1624 schuldig te zijn aan Hendrick Hendrick van Ginhoven, hun zwager resp. oom, een bedrag van f 75, die Hendrick voor hen in Den Bosch heeft geleend".

Geertruijt verhuurt nog op 2-3-1630 een stede en landerijen in de Lubberstraat aan Peeter Johan Erffven"). Zij zal kort daarna zijn overleden.

Andries en Marten, broers, en Meriken, hun zuster, kinderen van wijlen Jacob Henrick van Ginhoven bij Geertruijt dochter Daniel van Gerwen, en Henrick Henrick van Ginhoven als momboir en tuteur over Willem, "onbejaerde soone" delen op 11-3-1632 de nalatenschap van hun ouders"). Op dezelfde datum transporteren de erfgenamen een zesde deel in de Lijnenbeemd aan Dirick Gerit de Gruijter, en de helft in een koewei te Spoorndonk aan hun oom Henrick Henricx van Ginhoven").

Vc Anthonis Henrick VAN GINHOVEN belooft op 24-3-1620 aan Michiel Bernarts Ketelers een som van 150 gulden te betalen voor wijlen Jacob, zijn broer⁸⁾.

Anthonis trouwt met Lijske dochter Peter Schoenmaeckers.

Hun dochter is:

- I. Merike, geboren omstreeks 1588 (zij is 57 jaar in 1645), trouwt met Henrick Ariens Oerlemans. Omstreeks 1610 woont Merike, volgens haar eigen verklaring, acht jaar lang bij haar oom Henrick Henrics van Ginhoven, kennelijk als dienstbode").

Anthonis Henrick van Ginhoven transporteert op 16-2-1629 een stuk akkerland en groesland te Spoorndonk aan zijn schoonzoon Henrick Arien Oerlemans. Omstreeks hetzelfde tijdstip verhuurt hij tevens een stede met landerijen aan Oerlemans").

Merike maakt als weduwe haar testament op 27-11-1656".

Anthonis en Lijske maken hun testament voor de schepenen op 16-12-1629⁸⁵⁾.

Vd Willem Henricks VAN GINHOVEN, woont te Spoorndonk, vader van:

1. Thomas, volgt VI e.
2. Cornelis Willems van Ginhoven, geb. omstreeks 1593 (hij is 72 jaar in 1665").
Op 29-1-1627 leent hij 40 gulden aan Philips Henricks van de Schoot").
Op 29-9-1660 leent hij 52 gulden van Maeijke Snellaerts, weduwe van Jan Moeskops. Cornelis is begraven te Oirschot 2-8-1665.
3. Margriet Willems, heeft twee natuurlijke dochters: Maria en Lijsken. Zij testeert op 10-4-1654"). Zij wordt begraven te Oirschot op 7-5-1671.
4. Lijske Willems Henricks van Ginhoven, trouwt met Jan Jans Peeters uit Orthen. Zij gaan op 24-1-1627 huwelijksvoorwaarden aan".

Ve Andries Andries Anthonis VAN GINHOVEN, is vader van:

1. Andries Andries Andries, geboren omstreeks 1569 (hij is omtrent 24 jaar in 1593⁹⁰⁾), wordt vermoord door Adriaan Jan Thomas van der Ameijden. Hij is waarschijnlijk de Andries van Geneven, alias "Moie", die te Oirschot op 9-1-1601 wordt begraven. Het slachtoffer woont in de

Lubberstraat te Spoorndonk. In 1601 wordt er een zoenaccoord gesloten tussen de familie van de dader en de familie van het slachtoffer⁹⁵". De materiële vergoeding bestaat onder meer in 80 gulden in 3 termijnen voor de studiekosten van de jongere broer van het slachtoffer. Quitantie voor algehele afdoening wordt gegeven door de vader van het slachtoffer op 28-12-1610.

2. Een jongere broer, mogelijk Peter Andries van Ginhoven. Diens zoon Joris Peter Andries van Ginhoven wordt op 25-8-1629 genoemd in het codicil van Franck Wijnants Verrijt⁹⁶".

Andries Andriessen van Ginhoven is kerkmeester van de St. Pieter van 1632 tot 1634. Voor het bijhouden van de boeken ontvangt hij in 1634 6 lopen rogge en 6 lopen boekweit⁹⁷".

Vla Wouter Henricks VAN GINHOVEN, geboren omstreeks 1598 (hij is zeven-enveertig jaar in 1645), trouwt voor de pastoor op 21-9-1623 met Maria Gijsberts. Zij wonen op de Heuvel.

Hun kinderen zijn:

1. Joannes, ged. Oirschot 30-6-1624, volgt VIIa.
2. Elisabeth, ged. Oirschot 9-7-1627, trouwt voor de dominee te Oirschot op 13-2-1650 met Jan van de Achter. Lijske Wouters van Ginhoven, al weer weduwe van Adriaen Martens van Geldrop, alias van den Bosch, verklaart op 28-5-1655 voor notaris Johan van Oeckel, dat zij Laureijs Henrix van Duppen ontslaat van trouwbeloften⁹⁸". Zij hertrouwt als weduwe van Willem Adriaens Martens voor de dominee op 30-6-1669 met Goijaert Hendrix van de Heuvel, weduwnaar⁹⁹). Lijske woont te Aarle.
3. Maria, ged. Oirschot 29-8-1629, overleden Oirschot 9-1-1632.
4. Joanna, trouwt te Oirschot voor de katholieke kerk op 25-4-1649 met Henricus Gijsbertus Snellarts. Het huwelijk wordt pas op 20-2-1650 voor de dominee bevestigd. Zij hertrouwt voor de dominee te Oirschot op 1-3-1665 met Peeter Gijsbert van Croonenborch. Zij wonen te Straten. Jenneke en Peeter maken op 12-1-1667 voor notaris Henrick Leermakers sr. hun testament¹⁰⁰". Het testament wordt echter niet ondertekend omdat vlak voor de ondertekening de vrouw is overleden. Zij wordt begraven te Oirschot op 14-1-1667.

Maria (de vrouw van) Wouter van Ginhoven wordt begraven te Oirschot op 9-1-1632. Wouter hertrouwt op 18-7-1632 met Aleijdis Janssen. Ze verhuizen later naar Spoorndonk.

Uit dit huwelijk:

5. Petrus, ged. Oirschot 15-1-1636, volgt VIIIb.
6. Maria, ged. Oirschot 13-8-1638. Maeijke Wouters van Ginhoven, kwi-teert op 2-3-1655 Michiel Anthonis Huijskens, haar gewezen momboir, voor zijn administratie¹⁰¹". Maria Walterus (Heuvel) wordt begraven te Oirschot 25-1-1667.
7. Henricus, ged. Oirschot 14-6-1642.
8. Guielma, ged. Oirschot 11-7-1645. Willemke heeft een onwettig kind, Maria, ged. Oirschot 7-2-1670. Met haar broer Peter sluit zij op 6-1-1670 een accoord met de vader, Corstiaen Goorts van den Heuvel, over de

opvoeding van haar kind¹⁰²). Willemke Wouters van Geneven trouwt voor de dominee te Oirschot op 17-1-1672 met Peter Janssen Fresse uit Beers.

9. Gaspar, ged. Oirschot 22-11-1649, volgt VIIc.

Wouter Henrick Henrick van Ginhoven belooft op 9-2-1628 "ter saecke van ontfangen penningen" een som van 50 gulden aan de kinderen van Jan Nicolaes Coolenn¹⁰³".

Op 1-5-1630 koopt Wouter een wagen "die op orde van de Magistraat gekocht is van juffr. de Heer" van de rendant van de St. Pieterskerk¹⁰⁴".

In januari 1631 belooft Wouter zijn vader, broers en zuster schadeloos te stellen voor de chijs die Henrick Henricks van Ginhoven heeft verkocht aan Frans Aelbrechts¹⁰⁵".

Op 7-8-1637 bekent Wouter Henricks van Ginhoven van zijn vader de som van 95 gulden ontvangen te hebben¹⁰⁶". Wouter is de "outste soone" van Henrick Henricks van Ginhoven. Op basis van het testament van zijn vader bekent hij in januari 1638 een schuld aan zijn broers en zuster, "de vijf jongste kijnderen" te hebben ter zake van een schenking door zijn vader¹⁰⁷".

Aleijdis Walters (Spoorndonk) wordt begraven te Oirschot 29-7-1667.

VIIb Dielis Henricks VAN GINHOVEN, geboren omstreeks 1605 (hij is veertig jaar in 1645), trouwt voor de pastoor te Oirschot op 28-5-1630 met met Catharina Joannes Scracts.

Uit dit huwelijk:

1. Petrus, ged. Oirschot 15-2-1634, volgt VIId
2. Elisabeth (Lijske), ged. Oirschot 22-2-1636, begr. Oirschot 18-3-1703.
3. Aleijdis, ged. Oirschot 17-4-1644. Alit Dielis van Geneven trouwt voor de dominee te Oirschot op 20-5-1668 met Corstiaen Jacob Oerlemans. Hun kinderen zijn Jacomijntje, Margrita, Marie, Dielis en Nicolaas Oerlemans. Aeltje is overleden voor 1686.
4. Henricus, ged. Oirschot 11-7-1647, overleden voor 1686.
5. Joannes, volgt VIIe.

Dielis is timmerman. Op 19-2-1660 verklaart hij ter instantie van Maximiliaan van Merode, dat hij ongeveer twee jaren daarvoor de brug van de Scheuffelberch te Spoorndonk heeft gerepareert, en daarvoor één betaling heeft genoten van Lambert van Cannart¹⁰⁸". In 1660 bouwt hij voor 6 gulden en 15 stuivers een koestal en een secreet voor markies d'Ainsem.

Op 7-8-1637 bekent Dielis Henricks van Ginhoven van zijn vader de som van 23 gulden ontvangen te hebben¹⁰⁹".

Schepenen van Oirschot beschikken op 16-3-1678 tussen Dielis Hendricx van Ginhoven en zijn buurvrouw Maijken Bastiaan Coopal "over de questie van een erfscheijdinge in de koijstrate bij hun hujsinge". Het gaat om de "Doorne hage tusschen henne wederzijdse hoven". Dielis beweert dat de haag is "gepoot en geplant geheel op sijne gront". De heren schepenen bepalen dat de haag "sal blijven soe die stact", maar dat heide partijen ieder een helft zullen moeten onderhouden¹¹⁰".

Dielis Henrijckx wordt begraven te Oirschot op 10-10-1683. Cathelij, de weduwe van Dielis Henricx wordt begraven te Oirschot op 1-2-1684. De kinderen gaan op 15-10-1686 een erfdeling aan¹¹¹".

Vic Andries Jacobus VAN GINHOVEN, trouwt te Oirschot voor de kerk op 25-5-1622 met Dimpna (Digna) dochter van Jan Jans Erffven bij Henrixken Peter Dielis Snellaerts.

Op 21-6-1627 machtigen Peter, Anthonis, gebroeders, en Andries Jacob van Ginhoven als man en momboir van Dimpna "des voorschreven Peter en Andries suster", allen kinderen van Jan Jan Erffven (de jonge) en Henricxken Peter Dijelis Snellaers, hun vader "op te mogen nemen de somme van vijer hondert Carolus guldens een jaerlijxen erfelijkce rente daer van te geco-

Uit dit huwelijk:

1. Maria (Maijcken), ged. Oirschot 9-9-1622¹⁰¹. Maeijke, dochter van Andries Jacobs van Ginhoven, met Willem Jans van den Heuvel als haar gekozen momboir, transporteert op 20-12-1675 haar ouderlijk erfdeel aan haar neef Henrick Wouters Schraets en aan haar zwager Ariaen Jansse van den Heuvel". Maeyke Driessen van Ginhoven wordt begraven te Oirschot op 11-11-1701.
2. Henrica (Henricxken), ged. Oirschot 18-12-1624. Henricxken Andries van Ginhoven trouwt voor de dominee te Oirschot op 14-10-1656 met Wouter Hendrick Schraets. Zij wonen te Spoorndonk. Henrica Walterus Schraets wordt begraven te Oirschot op 17-10-1665. Negen dagen later, op 26-10-1665, volgt haar echtgenoot. Hun kinderen Henrick, Antony en Digna delen in 1675 in de nalatenschap van hun grootouders.
3. Godefrida (Goortijen), ged. Oirschot 9-1-1629, trouwt met Antony Willems Ansems. Marten Jacobs van Ginhoven en Cornelis Willems van Ginhoven verklaren voor de notaris op 19-7-1665 ter instantie van Adriaen Tact, dat Antony Willem Ansems, man van Govertge Andries van Ginhoven, gegoed en geërfd is te Oirschot").
4. Jacobus, ged. Oirschot 10-8-1631, volgt VIII.
5. Joanna (Jenneke), trouwt voor de dominee te Oirschot 11-5-1659 met Arien Jans van den Heuvel. Het echtpaar woont te Spoorndonk. Jenneke wordt begraven te Oirschot op 6-10-1672. Arien Jan van den Heuvel deelt in 1675 als momboir over zijn onmondige kinderen Marike en Cathelijne mee in de nalatenschap van zijn schoonouders. Op 2-11-1676 laat Arjaen van den Heuvel de inventaris van de huwelijks-gemeenschap opmaken. Willem Jans van den Heuvel en Henrick Wouter Schraets zijn voogden over de onmondige kinderen". Arjaen en de voogden sluiten op 3-11-1676 een accoord over de inventaris". Ariaen Jans van den Heuvel trouwt als weduwnaar voor de schepenen van Oirschot op 4-11-1676 met Maria Gijsbert Gerits Witlaecx, 26 jaar, geboren en wonende te Moergestel.

Met zijn broer Marten deelt Andries op 11-2-1642 in de nalatenschap van hun schoonouders".

Dimpna wordt begraven te Oirschot 2-6-1653. Andreas Jacobus van Ginhoven, van Spoorndonk, wordt begraven te Oirschot op 24-6-1672.

Jacob, Maijcken, Goortijen, weduwe van Theunis Willems, Henrick Wouters Schraets met Anthony en Digna, zijn zuster en broeder, en Ariaen Jans van

den Heuvel delen op 20-12-1675 de nalatenschap van Andries Jacobs van Ginhoven en Digna dochter wijlen Jan Jans Erffven". Verdeeld worden onder meer onroerende goederen in de Lubberstraat te Spoorndonk.

Vid Marten Jacob VAN GINHOVEN, geboren omstreeks 1602, trouwt voor de pastoor te Oirschot op 25-2-1634"" met Catharina Janssen Erffven, zuster van Digna, de vrouw van Andries Jacobs van Ginhoven. Zij wonen te Spoorndonk.

Hun zoon is:

1. Henricus Martinus, ged. Oirschot 15-11-1636, volgt VIIg.

Marten is teulman. In 1666 attesteert hij over een misoogst in de Lubberstraat". In Spoorndonk is hij tevens schattheffer. Met de andere schattheffers kiest hij op 20-7-1648 Jan Joost van Herssel tot borgemeester". Als zij echter vernemen dat van Herssel het ontvangerschap heeft bekleed zonder beëdigd te zijn, verzoeken ze de schepenen hem te royeren dan wel schadevergoeding te betalen".

In 1637 wordt Marten Jacobs van Ginhoven "neve" genoemd van Henrick Henricks van Ginhoven, met wie hij een jaarhuurcontract sluit²".

Gielis en Wouter, zoons van Henrick van Ginhoven, en Merike, de huisvrouw van Henrick Ariens Oerlemans, dochter van wijlen Antonius Henrick van Ginhoven, verklaren op 31-8-1645 ten behoeve van Marten Jacobs van Ginhoven over de eigendom van een stuk akkerland gelegen te Spoorndonk in de Lubberstraat, genaamd de Groote Gruijter"", dat Marten geërfd heeft van zijn vader zaliger.

Marten en Catharina maken op 23-2-1667 hun testament". Catharina overlijdt kort daarna: de vrouw van Marten Jacob van Ginhoven wordt begraven te Oirschot 28-3-1667.

Op 28-1-1670 verhuurt Marten zijn huis en akkerland, gelegen aan de Lubberstraat aan Jan Dielis Marten Jacobs wordt begraven Oirschot 14-2-1677.

Vle Thomas Willems VAN GINHOVEN, trouwt te Oirschot voor de kerk op 17-1-1624 met Joanna Jacobus. Zij wonen op de Notel.

Zijn drie dochters zijn:

1. Henricken, ged. Oirschot 7-1-1625. Hendrixcken Thomas van Ginhoven trouwt te Oirschot voor de kerk en de dominee op 3-6-1663 met Willem Jansen van Moretten, die woont op de Heuvel. Bij de doop van hun dochter Joanna is Margaretha van Ginhoven doopgetuige. De vrouw van Willem van Moretten wordt begraven te Oirschot op 21-12-1679. Willem wordt begraven op 18-9-1709.
2. Cathelijne, ged. Oirschot 23-1-1628.
3. Thoma, ged. Oirschot 2-12-1629. Thomaske trouwt te Oirschot voor de dominee op 13-7-1670 met Joannes Elias Verhoeven, weduwnaar van Jenneke Wilms van de Boom, uit de Notel. Bij het kerkelijk huwelijk op 6-7-1670 is haar zwager Guielmus van Moretten getuige.

Thomas is overleden voor 1644. Cornelis Willems van Ginhoven koopt met zijn medemomboir over de drie dochters van wijlen Thomas Willems van

Ginhoven op 19-11-1644 een "jaerlijxken en erfelijcken chijsn van derthien gulden""". Het restant van de rente wordt "gelost ende gequeten" door de weduwe van Melchior Gijsberts van den Heuvel ten behoeve van Hendricken en Thomaske, dochters van Thomas Willems van Ginhoven, "dye welcke over sulcx hebben geconsentieerd" op 10-12-1660.

Henrixken, Cathelijcn en Thomaske van Ginhoven, kinderen van Thomas van Ginhoven, verklaren op 18-4-1662 voor de notaris een stede te Diessen genoemd *Int Sprenckel Santhijn* verkocht te hebben aan Henrick Peter van Diessen ⁶¹.

Vila Joannes Walterus VAN GINHOVEN, ged. Oirschot 30-6-1624, trouwt Oirschot voor de kerk en dominee op 18-1-1660 met Maria Antonis van de Venne, die bij haar huwelijk ook TAMBOERS wordt genoemd. Zij wonen te Spoordonk.

Uit dit huwelijk:

1. Henricus, ged. Oirschot 26-10-1660.
2. Aleijdis, ged. Oirschot 15-12-1662. Allegonda Jansen van Ginhoven, van Spoordonk, trouwt te Oirschot voor de dominee op 27-6-1694 met Joost Dirx van Cuyk, eveneens van Spoordonk, die gedoopt is te Oirschot op 27-4-1667, als zoon van Theodorus Joannes en Anna Joannes van de Laer. Joost van Cuyk is begraven te Oirschot op 22-11-1740. Op 24-2-1741 delen de kinderen de nalatenschap""": Joseph Rogiers van Heerbeecq is getrouwd met Marij Joost van Cuyk, Joseph Nicolaes Essens is getrouwd met Jenneke Joost van Cuyk, en Peter Wouter Bressers is getrouwd met Anneken Joost van Cuyk.
3. Anna, ged. Oirschot 24-12-1665, trouwt voor de predikant te Oirschot op 27-6-1694 met Joannes Gaugericus Snellaerts, ged. Oirschot 23-9-1665, zoon van Godefridus Egidius en Maria Nicolaes van den Achter. Zij laten te Oirschot twee dochters open.
4. Joannes, ged. Oirschot 1-7-1668, begr. aldaar 26-7-1668.
5. Joanna, ged. Oirschot 28-4-1671. Joanna Joannes van Ginhoven, trouwt voor de pastoor te Oirschot op 5-2-1696 met Joannes Henricus van Cuyk, ged. Oirschot 9-2-1674, zoon van Henricus en Joanna Hobbelen.

Jan Wouters (van Gienvcn) wordt begraven te Oirschot op 3-4-1684.

Maria, weduwe van Jan van Ginhoven, geassisteerd door Joost Dirx van Cuijck en Jan Hendrix van Cuijck, haar "swagers" (schoonzoons), transporteert op 21-10-1713 een stuk land onder Spoordonk aan Philip Peter Snellaerts"").

VIIb Peter Wouters VAN GINHOVEN, ged. Oirschot 15-1-1636, trouwt voor de dominee te Oirschot op 26-10-1659 met Maria Anthonis van de Lusdonck, die in het trouwboek TlioNisKE JANSSEN wordt genoemd.

Uit dit huwelijk:

1. Joannes, ged. Oirschot 19-7-1660, wordt als knecht van Geert Gijsbers van Gerwen begraven te Oirschot op 27-10-1683.
2. Petronella, ged. Oirschot 20-2-1662. Haar oom Gaspar Walterus van Ginhoven is doopgetuige.

3. Maria, ged. Oirschot 29-9-1664, gaat als jongedochter, "out omtrent 30 jaren", voor de dominee te Oisterwijk op 2-5-1693 in ondertrouw met Jan Cornelis van der Voort, weduwnaar van Maria Adriaens van der Voort, en daarvoor van Johanna Hendriks van Diessen. Uit dit huwelijk zes kinderen"". Maria wordt als de weduwe van Jan van de Voort (den Ouden) te Oisterwijk begraven op 3-10-1717.

4. Anna, ged. Oirschot 10-6-1666.

Maria Walterus van Ginhoven wordt begraven te Oirschot op 25-2-1667. Zij woonde op de Heuvel.

Peter hertrouwt met Maria Antonius Erven.

Uit dit huwelijk:

5. Antonius, ged. Oirschot 21-3-1668, wordt als zoon van Peter Wouters van Ginhoven begraven te Oirschot op 8-6-1690.
6. Walterus, ged. Oirschot 19-8-1670, volgt VIIIA.
7. Joannes, ged. Oirschot 29-8-1673, volgt VIIIb.

Peter bewoont een stede die eigendom is van Henrick Dirx van Hout"". Hij wordt in 1704 nog aangeslagen voor het bezit van drie koeien en één paard"", en is overleden na 1707.

VIIc Gaspar Wouters VAN GINHOVEN, ged. Oirschot 22-11-1649, trouwt voor de pastoor te Oostelbeers op 15-7-1675 met Cornelia Wouters van de Rijdt.

Kinderen:

1. Gijsbertus, volgt VIIIC.
2. Wilhelmus, volgt VIIID.
3. Maria, ged. Oostelbeers 3-10-1677. Maria Gaspar van Ginhoven trouwt te Oirschot (schepenen en kerk) op 5-5-1709 met Joannes Franciscus van Mol. Hun zoon is Adrianus van Mol.
4. Walterus, ged. Oostelbeers 22-10-1679.
5. Joannes, ged. Oostelbeers 30-8-1681, volgt VIIIE.
6. Aldegundis, ged. Oostelbeers 5-10-1683. Aldegundis van Ginhoven trouwt voor de gereformeerde en de katholieke kerk te Oirschot op 13-7-1732 met Jan Hendrix van Hersel, weduwnaar van Ariaentje Peters van Woensel.
7. Joannes, ged. Oostelbeers 2-9-1684.
8. Petrus, ged. Oostelbeers 19-12-1688.

VIID Peter Dielis VAN GINHOVEN, ged. Oirschot 15-2-1634, trouwt voor de Gereformeerde kerk te Oirschot op 23-5-1660 met Anna Govaerts Willemsen van Balsvoort, uit Boxtel. Zij wonen op de Kerkhof.

Hun kinderen zijn:

1. Godefridus, ged. Oirschot 16-4-1662, volgt VIIIf.
2. Een kind van Peter Dielis, begr. Oirschot 10-2-1665.
3. Een kind van Peter Dielis, begr. Oirschot 1-5-1666.
4. Een kind van Peter Dielis, begr. Oirschot 2-9-1667.

De vrouw van Peter wordt begraven te Oirschot op 10-4-1669. Nog geen half jaar later, op 20-10-1669, hertrouwt Peter voor de dominee te Oirschot met Peerke Willems van de Vleuten, uit de Notel.

Uit dit huwelijkn²):

5. Anna, ged. Oirschot 3-8-1670. Anna Petrus van Ginhoven trouwt te Oirschot voor de kerk op 15-7-1696 met Henricus Bastiaans Boelants. Henrick Boelants wordt begraven te Oirschot op 17-5-1728. De weduwe van Hendrick wordt begraven te Oirschot op 27-8-1736. Bastjaen Boelants, Johannes Painenborgh als echtgenoot van Petronella Boelants en Jasper Neggers, als gemachtigde van Johanna Boelants, "jonge bejaerde dochter, wonende tot Antwerpen", delen op 3-5-1738 de nalatenschap van hun ouders"). Bastiaen erft het ouderlijk huis in de Koestraat, Jan Peijnenburg erft een huis met erf in Spoorndonk.
6. Guielmus, ged. Oirschot 20-9-1672. Wilhelmus Petrus van Ginhoven trouwt voor de kerk te Oirschot op 30-5-1706 met Ida Nicolaas van Luijk, geboren te Beers. Een dag later wordt het huwelijk voor de schepenen voltrokken. Het huwelijk blijft kinderloos. Willem is vrachtrijder: van de kerkmeesters van de St. Pieter ontvangt hij 2 gulden 10 stuivers voor de vrachtkosten van een kar leijen vanaf Den Bosch". Willem Peters van Ginhoven wordt begraven te Oirschot op 30-4-1711.
7. Henricus, ged. Oirschot 29-8-1677, volgt VIIIg.
8. Catharina, ged. Oirschot 5-3-1681, begr. te Oirschot (Kerkhof) 26-10-1681.
9. Ida Petrus van Ginhoven, is buitenechtelijk moeder van Petrus, ged. Oirschot 17-7-1699. De doopakte meldt: "que patrem nominaiut Antonius Laurentius van Vucht". Zij wordt begraven te Oirschot op 16-1-1706.

Peter Dielis van Ginhoven huurt in 1681 een stede van Daniel Goossens voor de tijd van zes of acht jaren¹⁵¹. Hij bezit een huis en aanstede op de Kerkhof van 1 lopen 40 roeden". Het vererft via zijn zoon Goris aan Paulus Goor(Smetsers.

Petronella wordt als vrouw van Peter Dielis begraven te Oirschot op 18-11-1682. Peter betaalt in 1701 belasting voor het bezit van drie koeien en één paard"). In de Hoofdgeldlijst van 1705 komt hij voor met "Willem de soon, Lijske de maeght, Peter vrijs Papen en Maria Cousand").

Peter wordt begraven te Oirschot op 16-4-1712.

Hendrik Peters van Ginhoven, Goris Peters van Ginhoven en IJke Peters van Ginhoven transporteren op 15-11-1712 aan Hendrik Bastiaan Boelants, "henne swager", schepen van Oirschot, hun deel in huis, hof en aangelag in de Koestraat en enige percelen land".

VIIe Jan Dielis VAN GINHOVEN, timmerman", trouwt voor de dominee te Oirschot op 12-9-1666 met Catalijn Willems van de Laeck.

Uit dit huwelijk:

- I. Gerardus. Gerrit van Ginhoven, bejaerd jongman, geeft voor notaris Joannes Crabbe in Antwerpen in september 1704 procuatie aan Peeter Dielis van Ginhoven, "sijne respectieve vaderlijke oom", om in zijn naam en in naam van Nicolaes van de Laerschot als man van zijn zuster Anneke, en de momboiren van het onmondige kind van zijn broeder Hendrik

- "publikelijk te verkopen alle de erfelijke goederen" nagelaten van hun ouders¹⁴". Mogelijk is hij de vader van: Jan Gerits van Ginhoven, wonende tot Schelle bij Antwerpen, die op 28-5-1738 een derde part in een stuk teul- en weiland onder Spoorndonk transporteert aan Jan Jans de Croon".
2. Henricus, ged. Oirschot 1-2-1667, is overleden voor 1704. Hij heeft één kind.
3. Maria, ged. Oirschot 6-3-1669.
4. Egidius, ged. Oirschot 9-2-1671, is overleden voor 1-10-1699, als zijn vader restitutie krijgt van Hoofdgeld vanwege de "doot Dielis den
5. Anna, ged. Oirschot 23-10-1672, trouwt te Oirschot 11-2-1703 met Nicolaas Nicolaas van Laerschot. De vrouw van Klaas van Laerschot wordt begraven te Oirschot op 25-1-1710.
6. Guielmus, ged. Oirschot 13-10-1679. Doopgetuigen zijn Paulus Neggers en Elisabeth Dielis van Genuven (Ginhoven). Hij trouwt met Margriet Verbeeck uit Riethoven. Op 30-12-1710 krijgen zij van de schepenen een borgbrief voor vestiging in "Safpele in den Hogen Thoot binnen de heerlijkheid Eeckere quartier van Antwerpen".
7. Joannes, ged. Oirschot 12-4-1682.

Schepenen van Oirschot attesteren op 23-9-1686, dat Jan Dielis van Ginhoven is "een kloeck eerlijck goet vroom nabuer", belast met vrouw en zeven "kleijne kinderens", maar dat hem in 1686 een "deerlijck" ongeluk is overkomen "benefens sijn broeder" (Peter): "dye beide henne woning en huys (omtrent 200 passen van de ander staende) op den claren middag omtrent elf uren in een uer of anderhalf tijts geheel sijn afgebrant en al in de assche geraakt als wanner beijde die Requirant en sijn broeder van hujs in de acker waren arbeidende". Alle huisraad is verbrand, "soo dat al naeckt en bloot met henne vrouwe en arme kleijne kinderens in soo corte tijt het al sijn quijt geraeckt". Jan Dielis krijgt van de schepenen een brief "dat die geene die dese soude mogen werden verthoont de requirant uijt consideratie gelieve de goedheijt te hebben uijt charitate van cenige hantreijkinge en aenmoesse te doen".

Een paar jaar later is Jan weer boven Jan: hij neemt op 9-7-1692 de renovatie van het Oirschotse raadhuis (dat openbaar was aanbesteed) aan voor 38 gulden".

Jan Dielis van Ginhoven, "huerder en gebruiker van een weijvelt 4 Loopen", geheten 't nieuw etff cent Liefvelt, dat eertijds toebehoorde aan Ariaen Antonis van Overbeeck", doet daarvan op 6-1-1699 handlichting ten behoeve van juffr. Maria van Diepenbeeck, weduwe van Sr. Arnoldus Tibos, "mitsgaders de kinderen ende erfgenamen" van Anna van Diepenbeeck, weduwe van Johan van de Gracht

In 1699 levert Jan nog 6 karren zand aan de St. Pieterskerk voor 12 stuivers". Hij wordt begraven te Oirschot op 26-10-1700. De weduwe van Jan volgt, nog geen twee weken later, op 9-11-1700, haar man in het graf.

V IIf Jacobus Andreas VAN GINHOVEN, ged. Oirschot 10-8-1631, trouwt Alejdis Joannes van de Heuvel.

Uit dit huwelijk:

1. Guielmus, ged. Oirschot 11-5-1660.

Jacob hertrouwt met Adriana Antoni van Lusdonck.

Uit dit huwelijk:

2. Henricus, ged. Oirschot 8-6-1666.

VIIg Henrick Marten van Ginhoven, ged. Oirschot 15-11-1636, trouwt voor de dominee te Oirschot op 17-7-1661 met Jenneke Hendriks van Elderen, ged. Moergestel 29-10-1633, dochter van Henricus Anselmus van Elderen. Zij wonen te Spoordonk.

Hun kinderen zijn:

1. Maria, ged. Oirschot 30-7-1662, overl. Oirschot 5-7-1681.

2. Maria, ged. Oirschot 23-6-1664. Maria Henricus van Ginneve laat op 17-1-1698 haar onwettige dochter Joanna dopen. Als vader noemt zij Laurentius Joannes Thuijs. Op 30-11-1698 trouwt zij voor de pastoor te Oirschot met dezelfde Laurentius Theusse. Hij bezit een huis en aanstede van 5 lopen te Spoordonk¹⁴⁹).

3. Joanna, ged. Oirschot 16-10-1666, trouwt Oirschot 14-12-1690 Arnoldus van Elderen, geb. Moergestel, zoon van Anselmus en Martina Aerts Penninx. Het kerkelijk huwelijk wordt (met dispensatie wegens bloedverwantschap in de 3e graad) gesloten op 28-2-1691. Zij wonen te Spoordonk.

Aert van Elderen wordt begraven te Oirschot 28-11-1720, zijn weduwe wordt begraven op 18-10-1736. Op 25-1-1740 delen Hendrik Aarts van Elderen, wonende te Wintelre, Marten Aarts van Elderen, voor zichzelf en met zijn mede-momboir Gerit Djercks van de Hout voor de vier onmondige kinderen van Jan Aarts van Elderen, verwekt bij Digna Colen, Ansem Aarts van Elderen en Hendrik Mathijs Smetsers als man van Anneke Aarts van Elderen de nalatenschap¹⁵⁰. Ansem erft het ouderlijk huis met hof en aangelag, omtrent twee lopen groot, gelegen te Spoordonk.

Henrick huurt een stede aan de Lubberstraat van de momboirs van het onmondige kind van Dielis Jan Aerts van Gestel¹⁵¹. Hij wordt begraven te Oirschot 16-12-1716.

Villa Wouter Peters VAN GINHOVEN, trouwt voor de dominee te Oisterwijk op 4-8-1709 met Neeske Peter Timmermans, die woont op de Logt onder Oisterwijk.

Uit dit huwelijk:

1. Petronella, ged. Oirschot 13-5-1710.

2. Henricus, ged. Oirschot 7-12-1712, volgt IXa.

3. Joannes, ged. Oirschot 11-2-1717.

De weduwe van Wouter wordt begraven te Oirschot op 22-4-1721.

VIM) Joannes Petrus Walters VAN GINHOVEN, trouwt te Oirschot voor de gereformeerde kerk op 30-9-1691, en voor de katholieke kerk op 7-10-1691 met Maria Joannes van de Meir¹⁵².

Uit dit huwelijk:

1. Joannes, ged. Oirschot 5-7-1692, volgt IXb.

2. Maria, ged. Oirschot 24-10-1693.

3. Anthonis, ged. Oirschot 1-12-1695.

4. Antonius, ged. Oirschot 20-12-1697.

5. Gijsbertus, ged. Oirschot 27-7-1700, volgt IXc.

6. Maria, ged. Oirschot 18-5-1704.

7. Petrus, ged. Oirschot 26-4-1706.

8. Cornelia Hendrica, ged. Oirschot 18-09-1707.

Maria, de weduwe van Jan van Ginhoven bezit een perceel 't Heul/ce van 141/2 roeden te Spoordonk. Volgens het verpondingsboek wordt het in 1716 "verset aan Philip Peter Snellaers"¹⁵³).

VIIIc Gijsbertus Gaspar VAN GINHOVEN, geboren te Oostelbeers, trouwt voor de schepenen en de pastoor te Oirschot op 10-6-1715 met Elisabeth Joannes van de Vleuten, ged. Oirschot 28-11-1690, dochter van Jan Niclaes en Elisabeth Ludovicus Verreijt.

Uit dit huwelijk:

1. Cornelia, ged. Oirschot 2-9-1717, trouwt voor schepenen en de pastoor te Oirschot op 22-5-1746 met Jan Wouter van de Schoot, ged. Oirschot 7-7-1707, zoon van Wouter Jan en Johanna Steven Teurlinx. Zij wonen te Straten nummer 10. Jan is overleden omstreeks 1779¹⁵⁴. De weduwe van Jan Wouters van de Schoot wordt begraven te Oirschot op 15-2-1787.

2. Joanna Maria, ged. Oirschot 5-8-1720.

3. Joannes, ged. Oirschot 26-2-1723. Jan, het kind van Gijsbert van Ginoven wordt begraven te Oirschot op 14-7-1733.

De vrouw van Gijsbert wordt begraven te Oirschot op 20-4-1723.

Gijsbertus hertrouwt als weduwnaar te Oirschot op 23-9-1725 met Anna Laurentius van de Snepscheut, ged. Best 23-12-1695, dochter van Laurentius Quirinus en Maria Gerardus van den Heuvel.

Uit dit huwelijk:

4. Elisabeth, ged. Oirschot 30-8-1726. Elisabeth Gijsbertus van Geenhoven trouwt voor de pastoor te Best op 14-7-1748 met Godefridus Joannes van den Acker, ged. Best 22-3-1725, zoon van Jan en Joanna Verrotten. Elisabeth is begraven te Best op 29-6-1772. Godefridus is begraven te Best op 30-12-1775.

5. Joanna Maria, ged. Best 23-9-1730, na de dood van haar vader. Op 18-11-1751 wordt te Best Maria, de onwettige dochter van Joanna Maria van Ginhoven, gedoopt. Als vader wordt Jacobus van de Leusdonck genoemd. Doopgetuige is Godefridus Joannes van den Acker. Waarschijnlijk is Maria als "kind van Gijsbert van Geenoven" begraven te Best op 6-12-1751. Anna Maria van Geenhoven trouwt voor de schepenen te Oirschot en de pastoor te Best op 7-10-1759 met Peter Aart van Roij, ged. Best 23-6-1719, zoon van Arnoldus en Clara Petrus van Laarhoven. Hun kinderen zijn Clara en Gijsbertus. Peter is begraven te Best op 13-1-1772. Anna Maria wordt als Annemie Peter van Roij begraven te Best op 29-6-1775.

Gijsbert wordt begraven te Oirschot op 6-9-1730.

Goort Jansse van de Akker, man van Elisabeth Gijsberts van Ginhoven, en Jennemarij Gijsbert van Ginhoven transporteren op 13-10-1752 een huis, hof en aangelag onder Verrenbest met drie percelen teulland aan Jan Hendrix Joorden Vlemminx""

VIII d Wilhelmus Gaspar VAN GINHOVEN"", trouwt te Oirschot voor de schepenen en de kerk op 11-2-1720 met Wilhelma Lambertus Suetrix, ged. Oirschot 4-7-1685, dochter van Lambertus Adriaen en Maria Jacobus Coppens, weduwe van Andries Daniel Moel.

Uit dit huwelijk:

1. Petronella, ged. Oirschot 26-11-1720, trouwt voor de schepenen en de pastoor van Oirschot op 25-6-1752 met Jan Jan van Berendonck. Peternel Willems van Ginhoven, weduwe van wijlen Jan van Berendonck doet op 25-2-1808 afstand van de rechten "haar competerende op alle zodanige vaste goederen als haar door 't overlijden van Cornelis van Ginhoven zijn aangekomen", en zulks ten behoeve van haar kinderen Cornelia, Willemijn (gehuwd met Johannes Jans van Gorp) en Catharina (gehuwd met Jacobus van Oirschot). De kinderen beloven in ruil daarvoor dat Petronella's aandeel in de opbrengst van de verkoop op haar naam zal worden vastgezet, "zodat zij daarvan gedurende haar leven interest zal genieten"". Op 16-3-1811 doet zij afstand van het vruchtgebruik van haar huis in de Nieuwstraat nummer 109, ten behoeve van haar kinderen"". Zij overlijdt, op de hoge leeftijd van 95 jaar, te Oirschot op 3-5-1816.
2. Joannes, ged. Oirschot 26-9-1723, volgt IX d.
3. Cornelius, ged. Oirschot 2-6-1726, woont op de Notel. Tijdens een openbare verkoop op 19-8-1776 koopt Cornelis van Ginhoven van de kinderen van Peter Anthony Verhoeven en Jenneke Hoppenbrouwers een houtveld genaamd *de Melisbeempt* onder de Nota"). Cornelius maakt op 1-9-1804 een nieuw testament voor de schepenen van Oirschot. Hij wordt begraven te Oirschot 26-1-1808. Op 11-6-1808 verkopen zijn erfgenamen in het openbaar enkele onroerende goederen".
4. Maria, ged. Oirschot 24-8-1730. Zij erft het huis van haar ouders". Maria Willem van Ginhoven trouwt voor de schepenen en de pastoor te Oirschot op 10-2-1765 met Joannes Willem van de Loo(ij). Joannes en Maria maken met hun (schoon)broer Cornelis Willems van Ginhoven op 1-3-1777 een testament op de langstlevende").

Willem erft van zijn schoonvader een huis en aanstede van 11/2 lopen onder de Notel". In 1734 bezit hij zes lopen bezaaid land en één koe". Op 3-4-1736 koopt hij tijdens een openbare verkoop het "Voorste en Middelste Heijvelt, sijnde weijlant groot omtrent 4 lopen"".

De kinderen van Jan Jacobs van de Heuvel transporteren op 19-4-1740 een wei in de Notel aan Willem Jaspers van Ginhoven"). Willem woont op de Notel nummer 83. Hij bezit in deze jaren gemiddeld 14 lopen bezaaid land en twee koeien, en betaalt jaarlijks belasting voor één slachtvarken". Hij overlijdt omstreeks 1762.

De kinderen en erfgenamen van Willem Gijsberts van Ginhoven verkopen op 29-9-1763 aan Dirck Peters van Croonenborch een huis, hof en aangelag onder de Notel voor f 315168).

Op 7-5-1764 delen de kinderen van Willem en Willemijn de nalatenschap van hun ouders").

VIII e Jan Jaspers VAN GEENHOVEN""), ged. Oostelbeers 30-8-1681, trouwt te Moergestel op 8-9-1710 met Marij Ansems van de Pol, ged. Moergestel 17-5-1679, dochter van Anselmus en Maria Hendrik Jan van Doormalen"".

Hun dochters zijn:

1. Maria, ged. Moergestel 1-6-1713, trouwt voor de kerk te Moergestel op 10-11-1737 met Petrus Adrianus Ansems. Zij wordt als huisvrouw van Peter Ansems begraven te Moergestel op 3-11-1766.
 2. Joanna, ged. Moergestel 8-5-1715, trouwt voor de kerk te Moergestel op 7-5-1741 met Jan van Baest. Hij wordt begraven op 11-7-1749, met achterlating van zijn weduwe en twee jonge zoons. Jenneke hertrouwt voor de schepenen van Moergestel op 30-11-1749 met Willem Jacobus van Rooij. Zij wordt als zijn weduwe begraven te Moergestel op 14-4-1769.
 3. Cornelia, ged. Moergestel 2-2-1717, begr. Moergestel 2-3-1720. Maria wordt te Moergestel begraven op 16-7-1725. In het zelfde jaar wordt Jan gedagvaard door zijn zwager Gerit Ancems van de Pol voor het derde deel in een schuld die Jan heeft aan zijn schoonzuster Jenneke van de Pol, overleden te Berkel"".
- Jan wordt begraven te Moergestel op 31-1-1735.

VIII f Godefridus, ook Goris, Gregorius of Georgius VAN GINHOVEN, trouwt te Oirschot voor de dominee en pastoor op 20-9-1693 met Catharina Nicolaas van Luijckl").

Uit dit huwelijk:

1. Anna, ged. Oirschot 30-3-1689, jong gestorven.
2. (Anna) Maria, ged. Oirschot 29-6-1694. Maria van Ginhoven trouwt voor schepenen en de pastoor te Oirschot op 14-5-1731 met Guiliaum (Wilhelmus) Popeliers, geboren te Leuven, weduwe van Maria van Britsom.
3. Joannes, ged. Oirschot 25-7-1697. Jan Goris van Ginhoven wordt begraven te Oirschot op 11-1-1731.
4. Anna, ged. Oirschot 25-10-1701. Anna Georgius van Ginhoven trouwt voor schepenen en de pastoor te Oirschot op 2-11-1732 met Paulus Goort Smetsers. De vrouw van Paulus Smetsers wordt begraven te Oirschot op 5-5-1739. Op 2-10-1739 laat Paulus Goort Smetsers, weduwnaar van Anneke van Ginhoven, bruidegom, samen met Maria Willem Lijten, bruid, een staat en inventaris opmaken van "alsulcke goederen" die beiden bezitten ten behoeve van de bruidegoms voorkinderen"). Paulus Smetsers hertrouwt voor de schepenen van Oirschot op 4-10-1739 met Marij Willem Luitens, uit Moergestel.
5. Arnoldus, ged. Oirschot 29-10-1703. Doopgetuige is de grootvader Petrus Egidius van Ginhoven.

Goris Peters van Ginhoven woont in het huis van jonker Pardo op de Kerkhof. Hij attesteert voor schepenen op 28-11-1703 "dat hij op de 5e november 1703 heeft moeten logeren en dofroijeren een compagnie Engelse ruijters met hunne peerden ende twee karren, welke hem alles hebben genomen en geruineert te weten zijn rogge, hoij en wel 10 vijmen stroij, de meeste meubelen gerooft en geplondert, lijn geit dat hij gemaect hadde van een koeij bestaende in 19 guldens en 10 stuivers", hetgeen wordt bevestigd door zijn burens Jacob Hendrix van Beers en Jan Aert Brouwers").

Goris is vrachtrijder: zo rijdt hij voor de kerk van Oirschot onder meer drie vrachten naar Best en een vracht uit Aersel". Hij bezit in 1701 4 koeien en 1 paard"). In de Hoofdgeldlijst van 1705 komt Goris voor met "Cathalijn de vrouw, Marie, Jan, Anneke en Aert, de kinderen".

De vrouw van Goris van Ginhoven wordt op 26-11-1726 te Oirschot begraven. Goris wordt begraven te Oirschot 3-5-1732.

VIIIg Henricus Petrus VAN GINHOVEN, trouwt te Oirschot voor de schepenen en de pastoor op 20-1-1704 met Paulina Petrus van de Velde, ged. Oirschot 4-3-1670, dochter van Petrus van de Velde en Lucia de Vos. Zij wonen op de Kerkhof.

Uit dit huwelijk:

1. Lucia, ged. Oirschot 10-3-1705. Haar grootvader Petrus Egidius van Ginhoven is doopgetuige.
2. Petronella, ged. Oirschot 1-11-1706.
3. Cornelius, ged. Oirschot 23- I 1 -1708.
4. Wilhelmus, ged. Oirschot 5-1-1712, volgt IXe.

Hendrik wordt begraven te Oirschot op 16-12-1716.

Pauwlijn, weduwe van Hendrik van Ginhoven met Willem, haar enige en meerderjarige zoon transporteert op 28-2-1739 een stuk akkerland van anderhalf lopen onder de Kerkhof aan Jasper Neggens voor f 52".

De weduwe van Hendrik van Ginhoven wordt begraven te Oirschot op 5-9-1740.

IXa Hendrik VAN GEENHOVEN, ged. Oirschot 7-12-1712, trouwt voor de predikant te Tilburg op 21-2-1751 met Lisabeth Jan Klaas Hendriks, weduwe van Jan Schapendonck. De bruidegom verklaart te zijn "wonende in den Udenhout, seggende daar anderhalf jaar gewoont te hebben". Hendrik Wouters van Ginhoven krijgt van de schepenen van Oirschot op 9-10-1751 een borgbrief voor zijn vestiging in Tilburg"). Hendrik trekt in bij zijn vrouw, die vier kinderen heeft, en woont op de Oost Heijcant.

Zij krijgen drie kinderen:

1. Walterus, ged. Tilburg 20-2-1753, wordt als jongman van de Oost Heijcant begraven te Tilburg op 14-12-1775.
2. Johannes, ged. Tilburg 29-4-1757, begr. Tilburg 2-1-1777, tweeling met:
3. Petronella, ged. Tilburg 29-4-1757, trouwt voor de dominee te Oirschot op 1-5-1785 met Huibert Jan Simons, geboren en wonende in den Udenhout. Bij het huwelijk wordt Petronella geassisteerd door haar "halve broeder" Jan Johannes Schapendonck. Zij overlijdt op 19-5-1833

te Udenhout. Haar overlijden wordt aangegeven door haar zoons Jan en Hendrik Simons.

Hendrik wordt begraven te Tilburg op 20-4-1782.

IXb Joannes Joannes VAN GINHOVEN, ged. Oirschot 5-7-1692, trouwt voor de pastoor te Oirschot 7-2-1712 met Petronella Rutger van de Broek, ged. Oirschot 23-4-1678, dochter van Rutger Peter en Maria Leonardus van Woensel.

Uit dit huwelijk:

1. Maria, ged. Oirschot 30-10-1712. Doopgetuige is (grootvader) Joannes Petrus van Ginhoven.
2. Rutgerus, ged. Oirschot 31-3-1715.
3. Joannes, ged. Oirschot 10-4-1717.

IXc Gijsbertus Joannes VAN GINHOVEN, ged. Oirschot 27-7-1700, gaat voor de dominee te Oirschot op 5-2-1729 in ondertrouw en trouwt voor de pastoor te Oirschot op 20-2-1729 met Joanna Nicolaas van Weert, ged. Oirschot 25-4-1703, dochter van Niclaes en Anna Willems van Riel.

Uit dit huwelijk:

1. Maria Anna, ged. Oirschot 20-11-1729, begr. Tilburg 14-1-1788.
2. Antonius, ged. Oirschot 1-2-1731, jong gestorven.
3. Antonius, ged. Oirschot 3-2-1732.
4. Maria, ged. Oirschot 2-7-1733, begr. Tilburg 27-2-1736.
5. Cornelia, ged. Tilburg 5-12-1734, wordt als "j.d., geen ouders, West heijkant, arm" begr. Tilburg 22-5-1775.
6. Adriana, begr. Tilburg 1-5-1741.
7. Gijsbert, begr. Tilburg 23-5-1739.

Het gezin verhuist omstreeks 1734 naar Tilburg, waar ze wonen op de West Heijcant. Gijsbert is in 1737 momboir over de onmondige kinderen van wijlen Maria Nicolaas van Weert bij Anthoni Aert de Meiler". Jenneke is overleden voor 30-1-1740, als Anthony van de Voort als momboir, en Jan Mathijs als toezinder over de 3 onmondige kinderen van wijlen Joanna Nicolaas van Weert bij Gijsbert van Geenhoven worden beedigd". Gijsbert hertrouwt voor de schepenen te Tilburg op 15-2-1740 met Hendrien Anthony van Casteren, weduwe van Jasper Crinckelmans. Hij wordt begraven te Tilburg op 14-1-1757.

IXd Joannes Wilhelmus VAN GINHOVEN, ged. Oirschot 26-9-1723, trouwt voor de schepenen op 3-5-1744 (en voor de pastoor op 10-5-1744) met Hendrica Dielis van de Keer, ged. Oirschot 23-1-1716, dochter van Egidius Wilhelmus en Maria Joannes Hermans.

Uit dit huwelijk:

1. Odulphus, ged. Oirschot 12-6-1745, volgt Xa.
2. Wilhelma, ged. Oirschot 6-3-1747, trouwt voor de dominee te Oirschot op 29-6-1783 met Cornelis Antony van Overbeek. Willemine van Geenhoven komt als "fileuse" voor in het Bevolkingsregister van 1810.
3. Gerarda, ged. Oirschot 24-2-1751.

4. Adilia, ged. Oirschot 8-7-1755.

In 1747 is Jan "siek" en arm"", maar na 1753 gaat het beter, en bezit hij zelfs een koe en onroerend goed op de Notel. Aanvankelijk woont hij bij zijn vader, maar vanaf 1748 op het adres Notel 98. Jan is een keuterboer, maar het gaat hem steeds beter. Van 1770 tot 1775 betaalt hij zelfs belasting voor 6 lopens bezaaid land en het bezit van twee koeien"". In 1778 komt hij echter in de collect cedula van de gemene middelen voor als "arm""). Op 16-7-1776 verkoopt hij aan Adriaan Hobbelen "een perceel weiland gent. *den Langendijck*" onder de Notel"). Op 12-12-1777 verkoopt hij aan Jan Anthony Kemps "een perceel weij- en teulland gent. *het Gijbken*" onder de Notel"". Jan overlijdt omstreeks 1780. Zijn weduwe is overleden te Oirschot op 1-11-1782.

IXe Wilhelmus Henricus VAN GINHOVEN, ged. Oirschot 5-1-1712, trouwt voor de kerk te Oirschot op 3-2-1739 met Jennemij Jan van de Laerschot, ged. Oirschot 7-8-1715, dochter van Joannes Elbert en Gertrudis Adriaan Leijten. Hun huwelijk wordt op 8-2-1739 voor de schepenen voltrokken. Zij wonen op de Kerkhof, aanvankelijk op nummer 55 (het huis van zijn moeder), maar vanaf 1751 op nummer 201¹⁸⁸¹, in het Steenstraatje.

Uit dit huwelijk:

1. Henricus, ged. Oirschot 4-8-1739, volgt Xb.
2. Catharina, ged. Oirschot 24-6-1741. Zij trouwt voor de schepenen en de pastoor te Oirschot op 24-8-1766 met Hendrick Jan van den Heuvel.
3. Joannes, ged. Oirschot 7-9-1743.
4. Johanna, ged. Oirschot 23-12-1746.
5. Joannes, ged. Oirschot 18-7-1750.
6. Gerardus, ged. Oirschot 29-1-1753. Doopgetuige is grootmoeder Paula Henricus van Ginhoven.

Op 1-2-1745 verkoopt Willem een "camp teullant" (*de Meulencamp*) aan Monsr. Jan van de Grinten"").

Op 3-12-1748 treedt Willem samen met Willem de Coning op ten behoeve van de twee onmondige kinderen van Aalbert "voorsone" van Jan van de Laerschot verwekt bij Anneke Hendrix de Coning. Hij koopt van de familie van de Laerschot een beempt aan de Cortedijk onder de Notel⁹⁰¹.

Willem Hendrix van Ginhoven, wonende onder de Kerkhof, transporteert op 14-12-1748 een huis en hof, groot een half lopen, in de Koestraat aan Petronella Bierkens, weduwe van Francis van de Ven".

Op 7-6-1749 leent Willem f 150 van zijn nichtje Geertruij, de onmondige dochter van Albert Jan Elberts van de Laerschot. De schuld wordt op 27-6-1758 afgelost"".

Op 3-5-1753 tranporteert Willem Hendriks van Ginhoven als man van Jennemarie Jan Elbers van de Laerschoot een perceel weiland onder de Kerkhof aan Jan Claasse Essens"".

Jennemarie Jans van de Laerschot, weduwe van Willem Hendrik van Ginhoven verkoopt op 1-6-1784 "met uitgang van de brandende wassende kaarse een perceel teulland genaamd *de Ankerspoel en Brouwershof*" voor f 185 aan Peter Jan Hands""). Willem Hendrix van Ginhoven beleent op 27-6-

1758 een perceel teulland genaamd de Colvershoek ten behoeve van Willem Dirx Meeuws. De beleenpenningen zijn f 150,-""). Op 24-8-1752 verkoopt hij een hofje en erf onder de Kerkhof in het Steenstraatje aan Monsr. Adriaan van Dooren"").

Zijn huis in het Steenstraatje brandt omstreeks 1764 af. Op 27-4-1765 transporteert hij een "huijsplaets waarop een huijs gestaen heeft dog nu cortelings afgebrand" aan Adriaen Wouters van Overdijk, zijn buurman"". Kennelijk zijn zij daarna uit Oirschot vertrokken.

Op 18-11-1786 woont Jennemarie te Antwerpen, als ze in Oirschot onroerende goederen gelegen onder de Kerkhof verkoopt"". Toch bezit ze nog een huisje op de Kerkhof, dat in 1794 is afgebroken"".

Xa Odulphus Joannes VAN GINHOVEN, trouwt te Oirschot voor de dominee en de pastoor op 3-6-1770 met Adriana Wilhelmus van Mol, ged. te Oirschot 12-11-1742, dochter van Wilhelmus Henricus van Mol en Maria Franciscus Hoppenbrouwers.

Uit dit huwelijk:

1. Wilhelmus, ged. Oirschot 18-1-1771.
2. Cornelius, ged. Oirschot ..-2-1772.
3. Gerardus, ged. Oirschot 28-11-1773^{2**}.
4. Maria, ged. Oirschot 2-2-1775.
5. Adilia, ged. Oirschot 16-8-1776.
6. Cornelia, ged. Oirschot 5-3-1778, woont in 1808 op het adres Hedel 29²⁰¹. Zij trouwt met Henri van de Wiel, landbouwer, ged. Bostel 18-2-1781, zoon van Peter en Helena van de Wedeven. Ze overlijdt te Oirschot op 26-9-1813. Henricus van de Wiel hertrouwt op 14-1-1816 met Margaretha de Croon, weduwe van Joannes de Croon, en na haar dood voor de derde maal op 1-3-1829 met Joanna Maria van Dijk uit Bostel. Hij overlijdt te Oirschot op 11-10-1862. Zijn laatste adres is: Hedel 35.
7. Wilhelma, ged. Oirschot 21-7-1779.
8. Joanna, ged. Oirschot 27-11-1780.
9. Diliaana, ged. Oirschot 8-8-1782.
10. Joannes, ged. Oirschot 22-12-1783.

Tholof woont in een hut op Hedel²⁰²¹. Hij is een kleine boer, maar bezit in de jaren negentig wel gemiddeld twee kocien²⁰³¹. Toch komt hij in het belastingkohier voor als "arm".

Tholoff Jan van Ginhoven als "principael schuldenaer" en Willemijn Jan van Ginhoven als zijn borg verklaren op 10-12-1782 aan Eijmbert Frans Hoppenbrouwers schuldig te zijn een bedrag van f 80. De schuld wordt op 10-11-1790 afbetaald"".

Adriaantje Tolef van Ginhoven wordt begraven te Oirschot 7-4-1800.

Tholof van Ginhoven, weduwnaar van Adriaante van Molle, hertrouwt op 2-11-1800 voor de schepenen van Oirschot met Maria Gijsberts, geboren te Vessem, weduwe van Martinus van den Heuvel. Tolef wordt begraven te Oirschot 18-5-1804. De weduwe van 'rotor wordt begraven te Oirschot 5-11-1810.

Xb Henricus VAN GINHOVEN, ged. Oirschot 4-8-1739, is gildebroeder van het gilde van St. Barbara te Oirschot²⁰⁵¹. Henricus van Ginhoven trouwt voor de schepenen van Oirschot op 3-6-1765 met Anna Catharina van den Heuvel, afkomstig uit Tegelen.

Uit dit huwelijk:

1. Joannes, ged. Oirschot 22-5-1765.

Op 5-11-1767 keert Henricus met een borgbrief van de schepenen van Oss in Oirschot terug.

Hij hertrouwt als weduwnaar voor de schepenen en de pastoor van Oirschot op 15-11-1767 met Jenne Maria Claes van de Donck, geboren te Oss, wonende te Boxtel.

Uit dit huwelijk:

2. Anna Catharina, ged. Oirschot 26-8-1768.

3. Joannes, ged. Oirschot 4-11-1769. Doopgetuige is grootmoeder Johanna Maria van Ginhoven.

4. Wilhelmus, ged. Oirschot 7-7-1771.

5. Joannes Franciscus, ged. Oirschot 28-2-1773.

6. Joannes, ged. Oirschot 23-8-1774.

7. Nicolaas Cornelis, ged. Oirschot 10-9-1777.

8. Joanna, ged. Oirschot 10-3-1780.

NOTEN

1. De Lubberstraat bestaat nog steeds. Hij leidt via een viaduct met dezelfde naam over de A58 naar het heiligdom van de Heilige Eik bij Spoordonk. Zie bijvoorbeeld: <i>Grote Provincie Atlas, Noord-Brabant Oost</i> , Wolters Noordhoff, Groningen 1990, blad 65	13. RAO, 125A, f. 155
2. Ook GENHOVEN, GENOUWEN of GINOEWEN gespeld.	14. RAO, 125A, f. 234
3. Campnia VI, pag. 87/88	15. RAO, 128, f. 43
4. Zijn roepnaam moet wel haast GIEL zijn geweest, want de pastoor noemt hem in het doopboek consequent MICHAEL.	16. RAO, 124A, f. 27v
5. H.Th.M. Roosenboom, <i>De dorpschool in de Meierij van 's-Hertogenbosch van 1648 tot 1795</i> , Tiburg 1997, pag. 69, 83, 99, 106, 194.	17. RAO, 122B, f. 27
6. Rechters Archief Oirschot, I 29A, f. 183	18. RAO, 123, f. 38
7. RAO, 129B, f. 65	19. RAO, 123, f. 43
8. RAO, 129B, f. 353	20. RAO, 124A, f. 13
9. RAO, 131 A, f. 132	21. RAO, 124B, f. 294
10. RAO, 131A, f. 261	22. RAO, 126B, f. 206
11. RAO, 131A, f. 264	23. RAO, 133A, f. 17
12. RA 's-Hertogenbosch, 1237, f. 184v	24. RAO, 123, f. 330
	25. RAO, 124A, f. 15
	26. RAO, 126A, f. 162
	27. RAO, 126C, f. 35
	28. RAO, 127, f. 71
	29. RAO, 126, f. 302
	30. RAO, 128, f. 143
	31. RAO, 133A, f. 98, zie ook Campinia XIV, 1984, pag. 142
	32. RAO, 137, f. 557v
	33. RAO, 139D, f. 459v
	34. RAO, 128, f. 543
	35. RAO, 131A, f. 53
	36. RAO, 129A, f. 238
	37. RAO, 132A, f. 210
	38. RAO, 132B, f. 382
	39. RAO, 136A, f. 418

40. RAO, 147B, f. 194v

41. RAO, 131A, f. 203

42. RAO, 138B, f. 322

43. RAO, 137A, f. 371

44. RAO, 142, f. 97

45. RAO, 142, f. 97

46. RAO, 147, f. 285

47. RAO, 149B, f. 31

48. RAO, 154, f. 178

49. Notarieel Archief, 5079, f. 42

50. RAO, 146C, f. 361

51. RAO, 150B, f. 166

52. RAO, 145A, f. 143

53. RAO, 151, f. 55

54. RAO, 138B, t. 322

55. RAO, 142, f. 207

56. RAO, 146C, f. 387

57. RAO, 146C, f. 364

58. RAO, 145, f. 209

59. RAO, 158, f. 70

60. RAO, 155, f. 241

61. Brabantse Leeuw, 21 (1972), pag. 140

62. RAO, 163, f. 134

63. RAO, 155, f. 241

64. RAO, 163, f. 79

65. NA, 5137, f. 24

66. RAO, 149B f. 132

67. RAO, 153, f. 26

68. RAO, 155, f. 241

69. RAO, 156, f. 32

70. RAO, 162, f. 387

71. RAO, 163, f. 59

72. RAO, 145A, f. 32; Campinia XVII, 1987, pag. 87

73. RAO, 146B, f. 144v

74. RAO, 146B, f. 174

75. RAO, 146C, f. 315

76. NA, 5047, f. 16

77. RAO, 150A11, f. 198

78. NA, 5047, f. 1

79. RAO, 157, f. 109

80. RAO, 157, f. 114, 116

81. RAO, 149B, f. 62

82. RAO, 170, f. 545

83. RAO, 154, f. 114, 116

84. NA, 5132, f. 91v

85. RAO, 154, f. 334

86. NA, 5104, f. 187

87. NA, 5044, f. I77v

88. NA, 5130, f. 18

89. NA, 5044, f. 176

90. RAO, 142C, f. 142

91. RAO, 145, f. 231; Campnia XVII, 1987, pag. 152

92. RAO, 154, f. 285

93. Kerkerekingen 1633-1634, f. 32r

94. NA, 5131, f. 14

95. Het huwelijk wordt pas 11 jaar later, op 30-05-1680, voor de rooms katholieke kerk bevestigd

96. NA, 5079, f. 63

97. RAO, 209, f. 63

98. NA, 5087, f. 40

99. RAO, 153, f. 64

100. Kerkerekingen 1630, f. 4r

101. RAO, 156, f. 32

102. RAO, 162, f. 347

103. RAO, 163, f. 59

104. NA, 5126, f. 7

105. NA, 5066, f. 22v

106. RAO, 162, f. 347

107. RAO, 218, f. 287

108. RAO, 237, f. 96

109. RAO, 152, f. 230

110. De moeder heet: Dingen Franken

111. RAO, 217, f. 173

112. NA, 5104, f. 187

113. RAO, 218, f. 117

114. RAO, 218, f. 125

115. RAO, 167, f. 80

116. RAO, 217, f. 166

117. De bruidegom heet: Martinus Janssen

118. NA, 5104, f. 320

119. NA, 5105, f. 23

120. NA, 5105, f. 23

121. RAO, 162, f. 348

122. RAO, 170, f. 545

123. NA, 5079, f. 65

124. NA, 5087, f. 48v

125. RAO, 169, f. 169

126. NA, 5136, f. 50

127. RAO, 269, f. 161

128. RAO, 240, f. lv

129. Brabantse Leeuw, 29 (1980), pag. 156

130. NA, 5087, f. 50

131. Corpus Oirschot, 6782

132. Er zijn te weinig bewijzen om aan te nemen dat Joannes Petrus van Ginhoven, die voor de pastoor te Oirschot op 20-01-1715 trouwt met Joanna Ariaen Vlemmincx, ook uit dit gezin stamt. Zij laten op 23-06-1715

- een zoon Petrus dopen. Joanna is weduwe op 1-08-1726, als zij een borgbrief krijgt vanwege haar voorname te gaan wonen in Engelen (RAO, 267, f. 50v)
133. RAO, 268, f. 344
134. Kerkerekeningen, 1710-1713, f. 137v
135. NA, 5125, f. 124
136. Verpondingsboek Kerkhof 11, f. 39
137. Corpus Oirschot, 6779
138. Corpus Oirschot, 6783
139. RAO, 240, f. lv
140. NA, 5125, f. 146
141. RAO, 231, f. 49
142. RAO, 244, f. 191
143. Corpus 6778
144. RAO, 263, f. 132
145. RAO, 222, f. 236
146. Campinia XIX, 1989, pag. 84
147. RAO, 227, f. 3
148. Kerkerekeningen 1698-1699, f. 59v
149. Verpondingsboek Spoorndonk II, f. 102
150. RAO, 269, f. 57v
151. NA, 5077, f. 9v
152. In het doopboek wordt zij ook VAN WIJNTERSEL en HOBBELEN genoemd.
153. Verpondingsboek Spoorndonk II, f. 1 Iv
154. Corpus 6823
155. RAO, 248, f. 54
156. Hij wordt ook wel: Willem GIJSBERTS genoemd
157. RAO, 259, f. 176v
158. RAO, 5193, nr. 67
159. RAO, 253, f. 43v
160. RAO, 259, f. 191
161. Verpondingsboek Notel III, f. 91
162. NA, 5190, nr. 3
163. RAO, 267, f. 12v; Verpondingsboek Notel II, f. 52
164. Corpus 6785
165. RAO, 244, f. 85v
166. RAO, 244, f. 342v
167. Corpus 6787 t/m 6802
168. RAO, 250, f. 172v
169. RAO, 274, f. 224v
170. Hij wordt in Moergestel zelfs VAN GINNSVEN genoemd
171. Brabantse Leeuw, 28 (1979), pag. 94
172. RA Moergestel 136, ongefolieerd
173. In het doopboek wordt ze ook VAN CUIJK genoemd
174. RAO, 269, f. 12v
175. RAO, 230, f. 410
176. Kerkerekeningen 1719-1722, f. 130v
177. Corpus 6779
178. Corpus 6783
179. RAO, 244, f. 251
180. RAO, 272, f. 147
181. RA Tilburg 670, nr. 52
- I 82. RA Tilburg 671, nr. 39
183. Corpus 6764
184. Corpus 6817 t/m 6821
185. Corpus 6822
186. RAO, 253, f. 39v
187. RAO, 253, f. 108
188. Corpus 6790 t/m 6802
189. RAO, 246, f. 46
190. RAO, 246, f. 308v
191. RAO, 246, f. 313
192. RAO, 247, f. 39v
193. RAO, 248, f. 54
194. RAO, 254, f. 58v
195. RAO, 249, f. 210
196. RAO, 248, f. 41
197. RAO, 250, f. 261
198. RAO, 254, f. 300v
199. SAO Quohier van huisen en woningen 1794.
200. In het doopboek heet de moeder Adriana Hoppenbrouwers.
201. SAO Quohier der huizen anno 1808
202. SAO Quohier van huijse en woningen 1794
203. Corpus 6828 t/m 6834
204. RAO, 254, f. 58v
205. SAO L.P. van de Mierden, Het gilde van St. Barbara te Oirschot